

Sayı: 19 Ocak/Şubat 2025

2 Aylık İdeolojik Kültür Dergisi

YURTSEVER GENÇ KADIN

“Kadının olduğu her yer yaşam kaynağıdır”

**SARACA
DİRENELİM
KOMPLOYU
PARÇALAYALIM
ÖNDER APO'YA
YOLDAŞ OLALIM**

EDITÖR

OCAK - ŞUBAT 2025

DİRENİŞ

MERHABA YÖNÜNÜ GÜNEŞE ÇEVİREN GENÇ KADINLAR

Dergimizin 2025 yılı Ocak-Şubat ilk sayısı "Direniş" teması ile sizlerle. Yeni kategori ve tasarımlarıyla okuyucular ile buluşan Yurtsever Genç Kadın dergimiz özgür kadın bilinci ve zihniyetini açığa çıkaracağı yeni sayımız eğitmeye devam ediyor. Çeyrek asrı aşmış uluslararası komploya karşı tarihi İmralı direnişçisi Önder APO ve komploya karşı "Güneşimizi Karartamazsınız" eylemiyle ateşten çember oluşturan direnişçilerin işlendiği sayımız birçok yazıları ile sizlerle. Bu sayımız içinden geçtiğimiz sürecin gerekliliği açısından oldukça yoğun içeriği ile güçlü perspektiflere ve değerlendirmelere yer vermiştir. Bilindiği üzere Kürt halkı ve kadınları olarak mücadelenin ve savaşın iç içe geçtiği bir süreci karşılıyoruz. 9 Ocak ve 15 Şubat'ı karşıladığımız yeni sayımızda uluslararası komplo gerçekliğine ve genç kadınların bu komployu aşmadaki görevlerine değindik. Genç kadınlar olarak yeni yıla kadının ruhu, dinamizmi, enerjisi ile uluslararası komploya cevap vereceğimiz bir yıl olacaktır. Başta Medya Savunma Alanları olarak tüm alanlarda direnen mücadele eden kadın yoldaşların eylemsellikleri güç vermektedir. Bunun devamcısı olacak evrensel düzeyde öncülük rolümüzü yerine getireceğiz. Yeni yılı genç kadınlar olarak tarihi rolümüzü oynayarak Önder APO ile özgürlük yılı haline getireceğiz..

GENÇ KALIN
GENÇ YAŞAYIN!

Yurtsever Genç Kadın Dergisi

3 ÖNDERLİK PERSPEKTİFİ

Adeta İkiye Parçalanıyordum

5 GENÇ KADIN PERSPEKTİFİ

Rotası Önder APO ve Şehitler Olanlar Asla Yolunu Şaşırmaz

9 İDEOLOJİ

DİRENEN KADIN HAKİKATİNE ULAŞACAKTIR

11 DOSYA

İŞİĞİN ANASI, SARA YOLDAŞ, YOLUMUZU AYDINLATAN BİR TANRIÇADIR

ÖNDERLİK TARZINDA YAŞAMAK ÖZGÜR YAŞAMAKTIR

NASIL YAŞIYORUZ VE NASIL YAŞAMALIYIZ? DEVRİMCİ KÜLTÜRE YAŞAMAK!

21 KADININ KALEMİNDEN

GENÇ YILIMIZ KUTLU OLSUN

24 PORTRE

Kadın Sorunu 5 Bin Yıllık Bir Tecavüz Kültürüdür

27 BÎRANÎN

"YANÎ ÇEND SALÊ TU LÎ SER ÇIYAYÊ KURDIÎSTANÊ BÎ SÛRET RE BERXWE DIDE?"

29 JİNEOLOJÎ

GENÇ KADIN, JİNEOLOJÎ İLE KENDİSİ OLUR

32 KAPİTALİST MODERNİTE

AYAZI KIRAN DİRENİŞ

34 ÜNİVERSİTE

KAMPÜS DUVARLARININ ÖTESİNDE ÖZGÜRLÜĞÜ ARAMAK

37 KÜLTÜR VE SANAT

OPERASONA LÎ ROJAVAYÊ ZAPÊ Û TÎŞTÊN KU FÊRÎ ME KIRIYE

41 MİZAH

KURTLARDAN KURTARDIX, ÇAQALLARA YEDİRMEYİZ!

Adeta İkiye Parçalanıyordum

“Daha çok entelektüel gücüme güveniyor ve tarihi rolümü böyle oynamam gerektiğine dair sürekli bir his ve ilham kaynağı taşıyordum.”

A tina üzeri Avrupa'ya Açıkış yapmaya çalıştığım 9 Ekim 1998 ve sonrası, özünde modernistparadigmanın bakış açısının şahsımda yaşanan iflasydı. Çok sığ ve kuşkulu zihniyet yapımı tüm dönüştürme çabalarımın rağmen ülke içi başarılı bir özgürlük gücüne tam ulaştıramamamın ve bu yönde önümdeki engellerin bir anlamda beni zorunlu olarak uygarlığın yetkin temsil gücü olan Avrupa'ya çıkış yapmaya zorladığı açıktır. Bu gerçeklik bir anlamda da kendi özgücüne güvensizliğin itirafıdır. Yaşanan tarih, zamansallık ve mekân olarak derin bir çıkmazı ifade ediyordu.

Dehşetengiz maceranın beni yeniden bir doğuş yapmayla karşı karşıya bıraktı

Yaklaşık yirmi yıllık (1979-1999) Ortadoğu'daki çabalarım çok önemli gelişmelere yol açmasına rağmen, tıpkı Ortadoğu toplumunun kendisi gibi, içinde yuvarlandığı kördüğümü kalıcı çözüme taşımaya yetmedi. Önümde beliren iki yoldan diğeri olan 'dağdaki savaş'a yönelmem bir olanaktı. Fakat hem çok gecikmiş olmam, hem

de silahlı güçlerin kutsal olması şurada kalsın, dejenere olması halinde nasıl arzulananın zıddı sonuçlara yol açtığını görmem, bu alanda kısa ve kolay bir çözüm umudumu adeta köreltiyordu. Bir de mevcut güçler mevzilenmesinde kolay çözümden ziyade, vicdanları körelten bir 'öl ve öldür' çengeline takılmış yaşam alışkanlığı, aslında ahlaki ve felsefi olarak da giderek bir şeylerin yanlış yürüdüğünü ortayakoyuyordu. Dağayönelmem belki teknik-taktik anlamda düzeltmelere yol açabilirdi. Ama bunun nihai, stratejik bir çözüme yol açabileceği kuşkulu görünüyordu. Daha çok entelektüel gücüne güveniyor ve tarihi rolümü böyle oynamam gerektiğine dair sürekli bir his ve ilham kaynağı taşıyordum. Kürt ve Ortadoğu toplumu olgusunda gerekli olanın çok kan dökerek sorunları çözmek yerine, köklü entelektüel çıkışlara ihtiyaç olduğuna dair kanımı da hiç yitirmedim. Bocalama bu iki eğilim arasındaydı. Kan ölçüleriyle entelektüel çığır ölçüleri bende adeta boğuşuyordu. Eğer çok ufak bir fırsat görsem bile, entelektüel politik çıkışa ağırlık vereceğimden kuşum yoktu. Özellikle Filistin-İsrail sorunsalındaki çıkmazlar bana kör şiddetin anlamsızlığını daha da açıklar nitelikte gelişince, 'şiddet felsefesini' yeniden çözümlmek, gittikçe kaçınılmaz hale geliyordu. PKK'nin yaşadığı ve neredeyse önlenmesi zor, yozlaşmış çete anlayışı bu yönlü eğilimimi güçlendiriyordu. Bu gerçekliğin arkasında ise, tüm modern sorunlar ve çözüm yollarının Avrupa kaynaklı olduğu inancı, Avrupa üzeri arayış gereğini dayatıyordu. Adeta ikiye parçalanıyordum. Sonuç olarak Atina üzeri girişime olanak verilmesi ve Türkiye yönetiminin Suriye üzerindeki ağırlaşan yönelimi bilinen çıkışa yol açtı. Atina, Moskova, Roma ve tekrar Atina üzeri Kenya-Nairobi'de sonuçlanan dehşetengiz maceranın beni yeniden bir doğuş yapmayla karşı karşıya bıraktığı açıktı. Burada özümün, iyi niyetimin, büyük çabalarımın savunmasını yapmak kişisel olarak fazla anlam ifade etmez. Ortaya çıkan sonuç sadece bir infaz da değil, bir çarmıha gerilmedir. Başta belirttiğim gibi,

suçu hemen Türkiye yönetimine yüklemek ve dünya sisteminin Türkiye'ye verdiği rolü derinliğine ve tüm tarihi kapsamı içinde değerlendirememek, direkt ve dolaylı komplocu güçlerin düşündükleri gibi kendilerini gizleme anlamını da taşıyacaktır. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine yönelik savunmamda da, bu nedenle günümüzün nasıl bir dünya sistemi olduğunu açıklamaya çalıştım. Bu savunmam, neredeyse hiyerarşik toplum uygarlığı içinde erimiş durumda bulunan Kürt varlığını, olgusunu tarih içinde ve tüm yönleriyle ortaya koymayı amaçlıyordu. Bir sorunu doğru ortaya koymanın çözümünün yarısı olduğunun bilinciyle bu çabayı harcadım. Bu çaba, son Irak işgalinde de görüldüğü gibi öngörülerimi şahane bir biçimde doğrulamakla kalmadı; olası çözüm olanaklarını da hem arttırdı hem de açık hale getirdi. Sistemin çarmıha germe, Prometheusvari bir kayallğa çivileme yöntemi, klasik veya mitolojik çağlardaki sonuca pek benzemiyordu. Kapitalist dünya sisteminin 'küresel taarruzuna' karşı halkların da 'küresel demokrasi' arayışını güçlendirmek ve Kürt sorununun çözüm yollarını da yakalamak imkân dâhiline giriyordu. Özellikle 'İmrallı Tek Kişilik Tutukevi' sürecim, tarih boyunca alışılan çürütmeye karşın, hem felsefi hem de pratik bilimsel bir çözümün sadece şahsım ve Kürt halkı için değil, tüm insanlık için çıkış bulabileceğini kanıtlıyordu. Demek ki, tüm geçmişimi suçlamamın doğru olmadığı, diri ve haklı bir özün mevcudiyetini koruduğu da gerçeğin diğeri bir yanıydı. O halde daha önceki savunma ve açıklamalarımı tamamlar nitelikte önemli bazı hususları açmam büyük öneme sahiptir. Teorik tespitlerimin Helen, Türk ve Kürt olgularında sınanması daha da aydınlatıcı olacaktır.

ROTASI ÖNDER APO VE ŞEHİT OLANLAR ASLA YOLUNU ŞAŞIRMAZ!

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Önderlik merkezli yürütülen direniş çizgisi 2024 yılında bizlere çok şey öğrettiği gibi, Önderlik direnişi küresel bir aşamaya dönüşmüştür. Kuşkusuz bu da beraberinde yurtsever genç kadınlar olarak direnişin neresindeyiz? ne kadar yürütücüsü olduk? sorularını sordurmaktadır ki genç kadınlar olarak ne tecridi kaldıracak ne de kabul edecek bir durumumuz olamaz. 2024 yılı pratiğimizi ele aldığımızda öz eleştirel pozisyonunda olduğumuz açıktır. Kuşkusuz verilen bir emek ve çaba bulunmakta ve Önderliğimiz ile yapılan son görüşmeyi de yürütülen mücadeleden kopuk ele alamayız. Önderliğimizin selamı ile beraber “direniyorum” yanıtı önümüzdeki dönem de “ temel kılavuzumuz olmalıdır. Ancak bu şekilde Önderliğimizin selamına layık olabiliriz. Bilinmesi gereken daha yoğunlaşmış, daha zorlayıcı bir sürece gireceğimizeyizdir. Yeni süreç ile beraber tecridi tümünden kaldırmadığımız müddetçe başarılı bir pratiğin sahibi de olamayız. Bunu görmek ve bilmek gerekir. Önderliğimiz daha önce yapmış olduğu değerlendirmelerinde; “Kürt halkının mevcut direnişi olduğu sürece akp-mhp planlarına ulaşamayacak” tespitinde bulundu. Mevcut durum da mücadele çizgisini kat be kat büyütmeyi gerektirmektedir. Mücadeleye ciddiyetle yaklaşmayı gerektirmektedir. Günü birlik, takvimsel yaklaşımlardan çok tüm mücadele ve yaşamımıza Önderliğin özgürlüğünü koyarak başarılı olabileceğimizi göstermektedir. Buda mücadelenin süreklilik kazanması ile gelişecektir. Şehit Asya Ali arkadaş raporunda; “Rotası Önderlik ve şehit olanlar,

yolunu şaşırılmaz” demektedir. Şimdi genç kadınların pusulası Önderlik, rotası Önderlik olmalı ki kesin zaferi yakalıya bilelim. Yoksa hiçbir tarih ve halk bizleri affetmeyecektir.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Ayaklanmaların, serhıldanların ve de devrimlerin tam da geliştiği dönemlere benzer bir dönemdeyiz. Bu dönemleri Kobane sürecinde de yaşadık. Dikkat edelim, T.C. devleti yüzyılını inkar ve imha politikalarıyla bitirdi. Halkları talan etmeye devam ediyor. Halklar da yetmiyor bireylerin üstüne çöküyor ve bitiriyor. Nerede zenginlik görmüş ise kadınların, gençlerin, halkların, grupların üstüne gitmekte talan, inkar ve imhayı gerçekleştirmektedir. Yürütmüş olduğu siyaset zaten bu şekilde ilerlemektedir. Tam da DHS’nın artık zorunluluk olduğu bir dönemdeyiz. DHS’nı gerçekleştirsek, hiçbir güç bizimle baş edemeyecektir. Ölçülerin ve direnişin en net olduğu ve hiçbir muğlaklığın kabul edilmediği böylesi bir dönemde yurtsever genç kadınlar olarak dönem görev ve sorumluluklarımızda çok net olmaktadır. Direnişin ölçüsü Önder Apo’dur, direnişin ölçüsü Zap’ta yürütülen mücadele çizgisidir. Zap direnişinde yer alan arkadaşlar tüm zorlayıcı koşulları devrim koşullarına dönüştürmüş ve kazanacağız şiarını yaşam felsefesine, paradigmasına, ideolojisine dönüştürerek direnmektedirler. Yürütülen savaşın paradigma ve ideolojik bir savaş olduğu gerçeğiyle bütün iradeleriyle savaşa katılmaktadırlar. Hiçbir bireysel kaygı, umutsuzluk, moralsizliğe yer vermeden irade savaşının yürütücüsü olmayı başarmaktadırlar.

Faşist ulus devletinin gerillayı bitirme, halkı ve toplumu umutsuzluğa sürüklenme ve Önderliğimize teslimiyeti dayatma politikalarıyla yaklaştığının bilinciyle savaşıyorlardır. Gerillanın halkın teminatı olduğunun bilincinde olarak savaşıyorlardır. Buda beraberinde şu soruları getirmektedir, bütün savaşı Önderlik ve gerillanın üzerine atarak bırakarak zafere ulaşabilir miyiz? İşte bahsettiğimiz görev ve sorumluluklarımız, DHS burada devreye girmektedir. Zafere ulaşmanın yol ve yöntemleri burada başlamaktadır. Ne yapmalıyız? Nasıl mücadele etmeliyiz? Önder Apo; 2013 sürecinde; “ne eskisi gibi yaşanılır ne de eskisi gibi savaşılr” dedi. Topyekûn bir direniş ile kazanabiliriz. Eskinin tecrübeleri ve hafızasıyla, ana cevap olan katılım tarzı geleceği de belirleyecektir. Yoksa sadece eskiyi anan, öven, nostaljisini yaparak, ah ve vah ile bu süreci başarıyla zirveye eriştiremeyeceğimiz bilinmelidir. Bir kişi de olsak dönem görev ve sorumluluklarımızın bilincinde olursak bir ordu gibi savaşıabiliriz. Önder APO parti tarihinden, tarihsel arka plandan olay ve olguları ele almakta, çözümlemekte ve günümüzde pratiğe geçirerek, geleceğe sürekli bir öngörü ile yaklaşmaktadır. Bizde ise bunun aksidir. Ya geçmişe sıkışıp kalan bir pozisyondayız ya da gelecek hayallerine kapılıp, varolan gerçeklere göre yaşamamaktayız. Düşman ne yaptı? günümüzde ne yapıyor ve ne yapmayı planlıyor? Bizler ne yaptık ve neyi yapmadık? Bunun analizini doğru yapmamız gerekmektedir. Sonuç olarak nasıl yaşayacağımızı bilmezsek, yaşanan sorunların çözümünü ve tahlilini de doğru yapamayız. Önderlik; “Cepheden kapitalizme savaş dönemi arkada kalmıştır” dedi. Yeni mücadele

dönemi de, sistem ile savaşmayı gerektirir. Devrimci halk savaşı görevlerimizin farkında olarak, sisteme eklenmeyen ve yaşamayan aynı zamanda ona karşı savaş açmayı gerektirir. Bu da DHS’nın en esas yöntemi olmaktadır. Özgürlük hareketimiz tam da bunu yapmakta, sistem ve devletten korkmamaktadır. Düşmanın içinde, kapitalist sistemin için de olup, mücadele etmek elbette her kesin harcı değildir. Düşmanın içinde olmayı başardık, düşmedik, savrulmadık tamam. Ve bu bir yere kadar olumluluk hanemize de yazılsın. Bir de sistem içindeyiz erimedik, Kürtlüğümüzü de koruyoruz. Peki ama sistemin içinde sisteme karşı nasıl savaşıcağız? Düşmanın içinde, düşmana karşı savaşıyor muyuz? Yoksa düşman için de düşmanla yaşıyor muyuz? En önemli husus bu olmaktadır. En ideolojik soru da bu olmaktadır. Düşmana karşı kazanmak, düşmanla savaşmayı gerektirir.

Düşmanla yaşamayı değil, bu gerçeklikten yola çıkarsak nasıl yaşayacağımızı da nasıl savaşağımızı da netleştirmiş oluruz. Önderliğimiz 1998 de; “mevcut gelişen düşman ve düşmanın geliştirdiği teknoloji yer altına çekilmeyeni vurur. Yer altına inmeyen vurulur” diye belirtti ve aradan yıllar geçmesine rağmen, doğru zamanda gerçekleştirmediğimiz her pratik, günümüz koşullarında bizleri zorlamaktadır. Önderliği doğru okuma da tam da bu anlamda ertelemekten an’da uygulamaktan geçmektedir. Zap direnişinde yer

alan arkadaşlar kendilerini nasıl koruyorlar diye sorduğumuzda görülecektir ki bu arkadaşlar kendilerini; şikeft ve tünellerde koruyor, neredeyse her gün eylem yapıyor bir gün eylem yapmayınca öz eleştiri veriyor, cephanesini, erzağını daha uzun savaşı nasıl sürdürürüm üzerinden az az tüketerek idare ettiriyor. 7-24 bombardıman ve kimyasal altında yaşamaktadırlar. Ciddi hastalıkları olmasına rağmen Önderliğimiz sağlığını bir gün olsun gündem yapmamış ve sağlık sorunları olmasına rağmen en büyük direnişi gösterirken biz nasıl böyle sorunları gündem yapalım, sorun yapalım demektedirler.

Bütün zor koşullara rağmen tünelde savaşıyor, arazide savaşıyor yetmiyor tünel çalışması yürütüyor ve daha fazla düşmanı nasıl vurabiliriz üzerinde taktikler belirlemek ve insanüstü bir irade göstermektedirler.

Peki bu gençler kimin ve niçin gerçekleştiriyorlar bu direnişi? Çözumsuz ve duygusal yönlerimizi rafa kaldırıp aynı ruh ile yurtseverlik bilinci ve kadın kimliğimiz, duruşumuz ve atılganlığımız ile direnişe geçmeliyiz. Bizim de kendimizi koruyacağımız yer halkın içinde erimedir.

Halk ile bir olmaktır. Dağdaki şikeft ve sığınaklarımız şehirlerde halkımızdır. Bu hususu bilmemiz gerekir. Topyekûn direniş; serhildana geçerek varlığımızı ve savunmamızı kalıcılaştırmadır. DHS stratejisine göre pozisyon almadır.

Köylerimizden, şehirlere, fabrikalardan, liselere, üniversitelerden, tarlalara, mahallelerden her bir sokağa kadar yayılmalı, örgütlenmeli

ve bir tek kişiyi bile örgütsüz bırakmamalıyız. Özgürlük hareketimiz bir kültür gibiyi kendini her yere yaymışken, öncüsü bu anlamda boşluklara sebebiyet verirse düşman da elbette gelir kendi kültürünü yayar. Şimdi bırakalım kültürümüzü korumayı, gerçekten yaşıyor muyuz? Düşman sonuna kadar engel olmakta ve engel olmaya da devam edecektir. Fakat bunu önümüzde bir engel, bir gerekçe olarak gösteremeyiz. Varolan politikalarının ve halkımıza yönelik gerçekleştirdiği soykırımı biteceğini düşünmek en büyük gaflet olacaktır. Kalıcılaşmayan hiçbir sistemin, kalıcılaşmayan hiçbir devrimi, koruyamayacağımızı bilmeliyiz. Esas başarı öz savunmanı, güvenliğini sağlamadır. Rojava ve Kuzey Suriye gerçekliğimizde DHS ile inşa ve öz savunmanın önemi bir kez daha açığa çıkmıştır. Kuzey ve Türkiyeli genç kadınlar olarak Rojava'yı sahiplenmek, korumak, seferberliğe katılma kendimizi korumadır. Varlığımızı ve topraklarımızı korumadır. Hiç kimse gelip bizim yerimize savaşmayacak, hiç kimse gelip bizim yerimize bedel ödemeyecektir. Gerilla Zap'ı direniş kalelerine çevirmeye devam ediyor. Yurtsever genç kadınlar olarak bizlerinde her sokağı yangın yerine çevirerek, savunma pozisyonundan çıkıp atağa geçmemizin tam zamanıdır!

ÖLÇÜ ZAP'TIR DEDİK, O ZAMAN TÜM YURTSEVER KÜRDİSTAN GENÇLİĞİ ZAP DİRENİŞİYLE 2025 YILINI KARŞILAMALI VE ZAP RUHUyla, ROJAVA DEVRİMİNİ KALICILAŞTIRMALIDIR!

Devrimci halk savaşımızın esas gücü kadınları, gençleri, halkı topyekûn toplumu devrim mücadelesine seferber etmedir. Vietnam devrimcilerinin; "Her köy bir kale,

her hücre bir savaş kurmayı ve her fert birer direnme merkezi olmalıdır" tespiti, Kürdistan için yüz kez daha doğru ve geçerlidir. Ülkemiz en alçakça bir şekilde işgal ve istila altındayken, hiçbir güç devrimci Apocu gençliği durdurmamalıdır. Durmak köle ruhlu bir uşak olmaktır, teslimiyeti kabullenmektir. Zap ruhu ve bilinciyle Rojava savaşına katılmak, zafere ulaşmasında tüm gücümüzü ortaya koymak bizler için bir istek, destek değil zorunluluktur. Dikkat edelim o bıçak kemiği çoktan delip geçmiştir. Ve bu bıçak bizi tarihten silmek isterken, DHS görevlerine sahiplenmeyen, yurtseverlik bilinci ve duygusuyla savaşmayan, mücadeleye katılmayan, ister köyde çalışan işçi bir genç, ister üniversite de okuyan bir genç, ister mahalle ve köylü gençliği olsun, ister yurtdışında olan bir genç olsun devrime hizmet etmiyorsa, böylesi anlayışta biri yurtsever olamaz. Ülkesini sevdiğini belirtmez. Yurtsever demek, yurt sevgisini her türlü bağ ve değerden üstün tutma demektir. Ve tarih yazılıyor. Zap'ta yazılan tarih, Rojava da yazılmayı bekliyor. Milyonlarca genç, bir tek mermi atmayı bile bilmezken nasıl ki bütün iradeleriyle 2014 yılında Kobane'ye akın etmiş ve düşmanı teslim almışlarsa işte bugün de, Kobane direnişini kat be kat aşacak bir direniş gerekmektedir. Ulus devlet faşizmini yaymaya devam etmekte ve Kürt halkı direniş ve iradesiyle bu faşizmi altüst edecek toplumsal güce sahiptir. Tarihimizin en büyük ayağa kalkışını, ulusal ve toplumsal olarak düşmana karşı yapmak durumundayız. Yurtseverlik, devrimciliktir ve devrimcilikte direnişçiliktir. Kürdistan gerçekliğin de devrimcilik sürekli saldırı pozisyonunda değildir. Sömürgeciliğe karşı ayağa kalkan biziz. O zaman saldıran düşman değil Kürt halkının devrimci direngen ve direnişçi gençliği olmalıdır. YAŞAMAK, DİRENMEKLE ÖZDEŞ KILINARAK, YAŞAMIN ADI DİRENMEK OLMALIDIR!

DİRENEN KADIN HAKİKATİNE ULAŞACAKTIR

İnsan barınma, korunma, beslenme vd. ihtiyaçlarını tek başına karşılayacak güçte değildir, varlığını sürdürebilmek için toplumsallaşması gerekir. Toplumsallaşma doğanın zorlu şartlarına karşı direniştir, ilk direniş fiziksel varlığını sürdürebilmek içindir. Doğal toplumda komünal, dayanışma esaslı, mülkiyetin olmadığı, üretilen, toplanan her şeyin bütün topluma ait olduğu bir yaşam tarzı vardır. Kadının doğa ile iç içe, şifalı bitkileri keşfeden, dayanışma, ortaklaşma, komünal değerleri oluşturan bir yaşama katılımı söz konusudur. Bundan dolayı yaşam kadın etrafında şekillenir. Zaman

içinde nüfusun artması, tarım ile birlikte artı ürünün ortaya çıkması ve erkeğin avcılıkla tuzak kurma vb. yöntemleri ile kurnazlaşması yavaş yavaş mülkiyet anlayışının oluşmasına neden olur. İktidarcı zihniyetin temelinde de mülkiyetçi anlayış vardır. Gelişen bu anlayışlar Sümer Rahip

Devletinin zihniyetini oluşturur. Sümer Rahip devletinin oluşmasıyla kadının ürettiği değerlere saldırı gelişmeye başlar. Yine toplumun komünal yaşam tarzı ve doğa ile olan simbiyotik birlikteliğine saldırır. Özne-nesne ayrımı yaratılır. İktidarcı, gaspçı, mülkiyetçi ve bireyi esas alan bu zihniyet sınıflaştırmayı da yaratarak insanlığın özünü hedef alır. Böylece tarihte yüzyıllar sürecektir olan iki zihniyetin savaşı başlar. Saldırılarına karşı günümüze kadar bir direniş kültürü de böylece süregelir.

Tek Tip Modeline Karşı Kültürel Yaşam

Günümüzde Sümer Rahip Devletinin mirasını devr alan kapitalist modernite bu zihniyetin kurumsalamış halidir. Kapitalist modernite de bilim, medya, teknoloji, eğitim, sosyal yaşam iktidarların hizmetindedir ve temel hedefi toplumu kendi çıkarları doğrultusunda dizayn etmektir. Düşünmeyen, sorgulamayan, kendi yaşamı hakkında söz sahibi olamayan bir duruma getirmeyi hedefler. Kapitalist modernitenin sac ayaklarından

olan ulus-devlet anlayışı 'her ulusa bir devlet' sloganı ile homejen bir toplumu yaratıp toplumdaki farklılıkları tek tipleştiren bir anlayışı geliştirmiştir. Farklı kültürlerin, inançların, etnisitelerin, ahlakı ve saygı çerçevesinde birlikte yaşamaları kapitalist sistemin ayakta durmasını sağlayan tek tipleştirme modelini ortadan kaldırır.

Kadın toplumsal değerleri oluşturan yaşamda dayanışmayı, doğa ile bütünlüklü, komünal değerlere sahip çıkan bir

öze sahiptir. Bu da kapitalist modernitenin erk zihniyeti için ciddi bir tehlike oluşturmaktadır. Bu tehlikeyi bertaraf etmek için moda, sanal medya, diziler, reklamlar vd. araçlar üzerinde kadının doğası ile uyumsuz çirkin, şekilci kendini zayıf gören zihniyeti yavaş yavaş toplumdaki tüm bireylere empoze ediyor ve böylece kadın özünden uzaklaştırılıp sistemin oluşturmak istediği makul kadın yaşamına ve çizgisine çekilmek isteniyor.

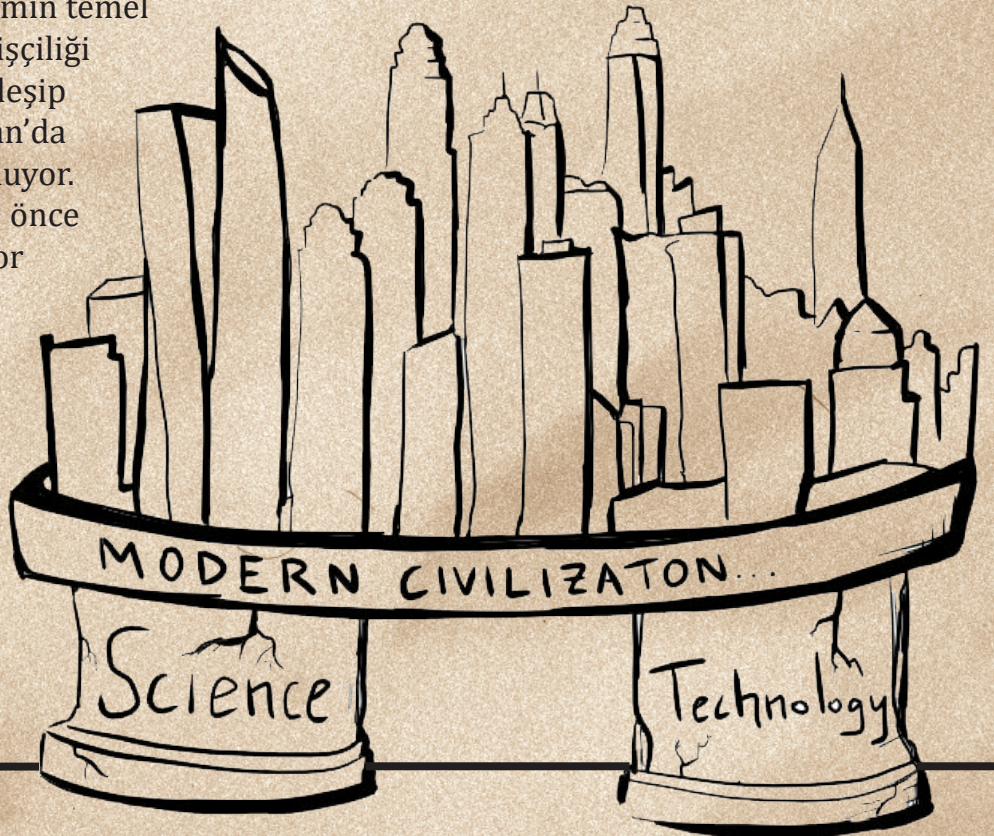

“Ben böyle yaşamayacağım”

Rêber APO'nun “Kadının kölelik tarihi yazılmadı özgürlük tarihi de yazılmayı bekliyor” değerlendirmesi günümüze ve geçmişe ışık tutuyor. Erkek egemen zihniyetin tarih sayfalarından sildiği Kadın direniş tarihini, tekrar gün yüzüne çıkartan Rêber Apo Jineolojî (kadın bilimi) ile tarihe kadın bakış açısı ile bakmamızı sağlıyor. Daha çocukluk yıllarında küçük yaşta kız kardeşinin evlendirilmesi ve çocukluk arkadaşı Elif'in oyundan alınması Önder APO'da büyük bir öfkeye neden oluyor, “Ben böyle yaşamayacağım” diyerek toplumun çarpık yaşamına karşı direnişini başlatıyor. Sonraki yıllarda “Kürdistan sömürgeci” belirlemesi ile insanlığı elinden alınan bir halkı direnişe davet ediyor. Toplumun özgürleşmesini kadın özgürlüğüne bağlayan Rêber APO hem ulus al hem de cins mücadelelerini bu çerçevede başlatmaktadır. Bu mücadele Kürdistan dağlarında ses buluyor. Saralar, Beseler, Beritanlar, Berivanlar her şeylerini ortaya koyarak bu direnişe ortak oluyorlar. Sistem içinde ruhları yok olmaya yüz tutmuş insanlar için basit bir anlama gelen direniş kavramı PKK içinde özelde de kadınlar için gerçek, güçlü, anlamlı bir yaşamın temel şartı haline geliyor. PKK direnişçiliği kavga ile intikam ile birleşip büyüyor sadece Kürdistan'da değil tüm dünyada yankı buluyor. Kadınlar arasında kök salıyor, önce kulaktan kulağa anlatılıyor sonra bir çılgılık olup dünya kadınlarına ulaşıyor. Rêber APO'nun felsefesi, yaşam tarzı, yaklaşımı ile önce kadın kendi gerçekliğiyle karşılaşıyor,

**Sistem içinde
ruhları yok olmaya yüz tutmuş
insanlar için basit bir anlama
gelen direniş kavramı
PKK içinde özelde de
kadınlar için gerçek, güçlü,
anlamlı bir yaşamın temel şartı
haline geliyor**

sistemin yarattığı bütün etkilerin farkına varıyor. Adeta yeniden doğuşun sancılarını yaşıyor, bunlar özgürlük arayışının sancılarıdır. Bilinçle kendini oluşturuyor ve güzelleşiyor kadın. Özgürlük arayışını bir meşale gibi, başta genç kadınlar olmak üzere tüm topluma ulaştırmaya çalışıyor. Rêber APO'nun küçük yaşta kendinde oluşturduğu direniş ruhu işte böyle büyüyor. Bu felsefe adeta halklar için güneş gibi doğuyor. Prometheus nasıl ki tanrılardan hakikati simgeleyen ateşi çalıp insanlara ulaştırdıysa, Rêber APO'da biz genç kadınların karanlıkta bırakılmak istenen tarhimize ve hakikatimize ulaşmamızı sağlıyor.

DOSYA:

*-Işığın Anası Sara Yoldaş,
Yolumuzu Aydınlatan Bir Tanrıçadır
-Önderlik Tarzında Yaşamak,
Özgür Yaşamaktır
-Nasıl Yaşıyoruz ve Nasıl Yaşamalıyız?
Devrimci Kültür ile Yaşamak!*

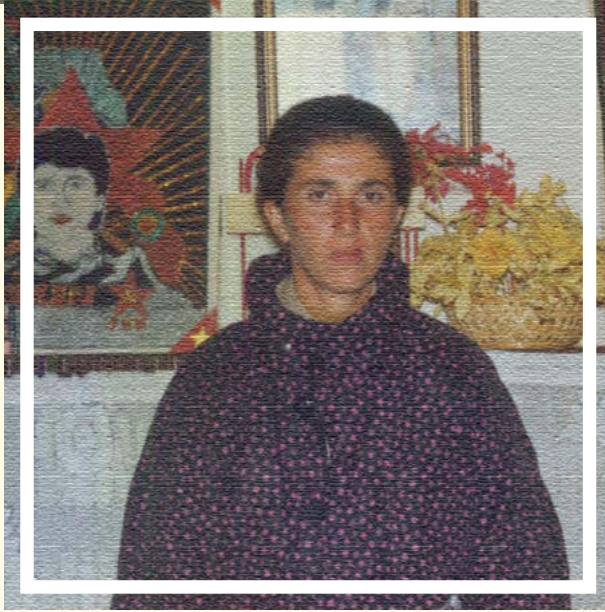

Işığın Anası, Sara Yoldaş, Yolumuzu Aydınlatan Bir Tanrıçadır

Devrimcilik marifettir der Önder Apo. Marifet, marifet ehli olanların fikrinde, zikrinde ve eyleminde görünür olan bir aşktır. Marifetin mayası da, harcı da, havası da suyu da aşktır. Aşk olmadan marifet görünür olmaz. Marifetin ne olduğu da bilinmez. Eğer bir insan marifetini gösterebiliyorsa, biliriz ki onun içinde bir aşk vardır.

Bizimsaflarımızdadaöylebecerikli,elişeyatkın, marifetli yoldaşlara “gelişmeye açık” denir. Çünkü ilerlemek için yolunu aydınatabilecek, tüm karanlıklara ışık tutabilecek kadar bir aydınlık taşır böyle insanlar içlerinde. İçlerindeki ışık onları yürütür, onlara üretim yaptırır, onları konuşturur, onlara merak verir, araştırma yaptırır, onları hayatla buluşturur her an. Onların içinde bir aşk vardır, ki aşk bir ışıktır, insanın önünü görmesini sağlar.

Sanıldığıının aksine “aşkın gözü kör” değildir, tam tersine keskin, sağlam hatta termal görüşe sahip bir gözü vardır aşkın.

Aşk Bir Bilinç İşidir

Aşk deyince insani aşk gelir akla sıkça. Oysa aşk, yaşamın kendisidir. Aslı aşq'tır, arapça bir kelimedir ve 'ışık şeklinde telafuz edilir. Işıq-şavkıma kelimeleri de yakın anlamlar taşırlar.

Aşk kökünden anlam alarak, kendilerine yeni anlamlar oluştururlar. Aşık olanların içinde parıltı oluşması, başının üstünde yıldızlar uçuşması, yine yeni bir fikir ya da bir buluş yaranların başlarının etrafında ışıktan haleler oluştuğunu hissetmeleri bundandır. Aşk aydınlıktır. İnsanın içini aydınlatan bir yaratımdır. Kendi içinde, tabi beyninde ve yüreğinde ışımlar gerçekleşmesidir, yıldızların ışımasıdır. Çokça sanıldığı gibi aşk,

yanaşmayan, öyle kadın olmayı reddeden bir kadındır. Çünkü onun yüreğinde aşk vardır. Yüreğindeki aşk, yani yüreğindeki ışık öylesine büyüktür ki, daha ilerilere yürüme cesareti verir ona.

hormonlarla ilgili değildir. İnsanın toplumsallığıyla gerçekleşen ve tabii ki hormonlara da yön veren bir bilinç işidir.

Önderliğimiz bu tanıma çok daha ileri taşıyarak "Aşk bir siyaset işidir" demiştir. Politik bir duruşla bağlantılı olarak tanımlanan aşkın, Kürt gerçeğinde ulaşmaya çalıştığı seviye ahlaki ve politik toplum gerçeğidir. Toplum da derslerimizde de değiştiğimiz şekliyle hem ahlaki ve politiktir, hem de tarihseldir. Tarihsel toplum gerçeğine ulaşmak, aşk gerçeğine ulaşmakla ilintilidir. Aşk yanılmasaydı hareket ederek toplumdantoplumsallıktan kopmak ışığını yitirmektir. Karanlığa mahkum olmaktır.

Çünkü onun yüreğinde aşk vardır

Sara aşk tanrıçasıdır, aydınlanma tanrıçasıdır. Güzellik ve iyiliğin, ahlakın ve sonsuz sevmenin, yoldaşlığın ve insanlaşmanın tanrıçasıdır. Marifetin bir kadın elinde dantel zarafetiyle örülerek bize gösterilmesidir.

Sara – Sakine Cansız arkadaş, sevdiği insanları yücelten, onlara anlam katan, onları büyüten, bu anlamıyla tanrıça özelliklerini kendinde barındıran bir kadındır. Ana tanrıça kültürünü iliklerine kadar yaşayan, feodal ya da kapitalist sistemler olarak sınıflandırılacak da kapitalist modernitenin kadına yüklediği tanımlara hiç

**Öyleyse, şimdi
meşalelerimizi
Sara'nın özgürlük
aşkıyla, özgürlük
ışığıyla yakmanın,
Önder Apo'nun,
Güneşimizin
enerjisiyle sonsuz
enerji yüklemenin
tam zamanıdır**

Bu ışık meselesini şuna benzetebiliriz. Diyelim ki elimizde bir fener var, fenerin enerjisi çok az kalmış, ışığı cılız, yolumuz da çok karanlık. Ne yapabiliriz, ancak ayaklarımızın dibine tutarız ki bastığımız yeri görebilelim. Öyle ki karşımıza b a k a m a y ı z , karşımızda ne olduğunu göremeyiz. Uzun adımlar atma cesaretimiz de olmaz. Ama fenerimiz büyükse, ışığımız canlıysa ve güçlüyse, enerjisi

tükenmemişse, o zaman ışığı ayaklarımızın dibine tutmayız, en az üç beş metre ötesini görecektik kadar yukarda-ilerde tutarız. Hele ışığımız projektör tarzındaysa yani daha büyükse artık üç beş metreden de ötesini görebilecek şekilde tutarız. Ve ışığımızın yardımıyla yolunbüyük kısmını, tamamını, hatta yolun yakınında yürüyenleri de aydınlatırız. İleriye, yanları daha iyi görebildiğimiz için daha ileriye yürüme cesaretimiz olur. Işığımız, o zaman salt kendimize yeter olmaktan çıkar, başkalarını da aydınlatan bir ışık olur.

İşte Sara böyledir. Işığı büyük bir kadındır. Işığı büyük olduğundan epey bir alanı görür, tahlil eder, yabancılaşmaz. Bu görüş açısı onda, görmediklerine dair de tanıma cesareti verir. Hayat karşısında dayanıklılık gücü verir. Bu güç, onun dar aileden kopmasında büyük yol gösterici olmuştur. Yeni insanlar tanıma, özgür bir kadın olarak hayatını kurma konusunda cesur adımları atabilmesi bundandır.

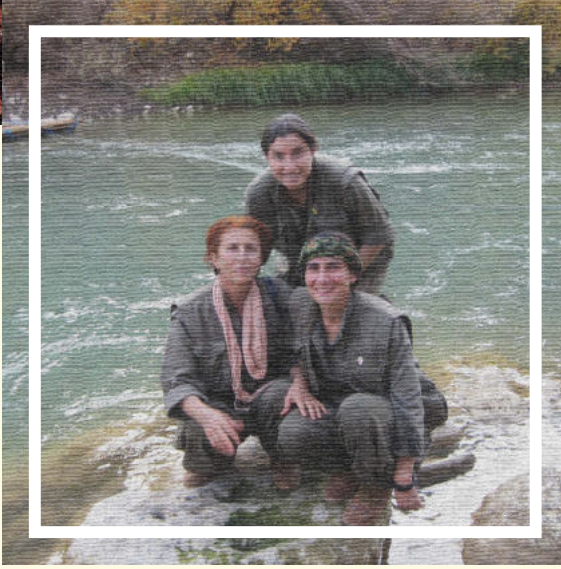
Işığı** büy**ü**tme**k** için araştırmak, okumak, düşman bilincine sahip olmak gerekir**

Kapitalist sistemin körelten güdülerinden kendimizi kurtararak Saraca aşklara, ışıklı yollara atılmanın zamanıdır. Kapitalist sistemin gençliğe sunduğu şeylere bakalım. Bu sistem, insan beynini çürütmekten, insanın biricik yaşamını saçma verilerle dolduran dijital sanrılar üretmekten başka bir şey veremez. Başka gücü yoktur. İçinde ışığı olmayanın, bizim yolumuzu aydınlatması nasıl ki mümkün değilse, derinleştirilmiş kölelik üzerine kurulmuş kapitalist modernitenin de bize, daha doğrusu genç kadın arkadaşlarımıza özgürlük vermesi mümkün değildir. Sistem tümünden kadını, özelde de genç kadını metalaştırma uğraşı içindedir. Çünkü kadını metalaştırmadığı an sistem yıkılacaktır. Bundan dolayı da tüm reklam, aşk, 3S dediğimiz Spor, Seks ve Sanatı kendi çıkarına kullanır. Genç kadınlara kendince şekil vermeye çalışır. Nasıl güzel olunacağını söyler, nasıl müzik dinlemesi gerektiğini söyler, nasıl seveceğini söyler, dahası söz konusu malzemeleri de bol bol sunar.

Kürdistan'da genç kadınların kültürel, toplumsal hiçbir bağları olmamasına rağmen askerlerle, uzman çavuşlarla ilişkilendirilmesi tesadüf değildir. Zaten söylendiği gibi aşk falan hiç değildir. Bir tecavüz sisteminin sonucudur.

Kürt kızlarını tüketmenin, MHP artığı çetelerin, korucu yakınlarının ve uzman çavuşların güdülerine sunan, bu yolla içlerini tümünden karartan bir döngü var Kurdistan'da. Genç kadın arkadaşlara önerimiz, bu konularda iddialı olmalarıdır. Aşk öyle ülkemize gelmiş bir askerle yaşanacak bir şey değildir. Henüz yakamadığımız ışıkla, ayaklarımızın dibini bile

göremezken, sanki vadilerin dağların ötesini görüyormuş gibi yaparak adımlar atacağımız bir durum değildir. Ki bu durumlar hep düşmeyle, ölümle sonuçlanıyor. İpek Er vakası buna kötü bir örnektir. Ve maalesef bunun gibi yüzlercesi vardır. Hele kapitalist modernite gibi genç

kadınları savunmasız bıraktığı bir sistemden söz ediyorsak, söz konusu tuzağa genç kadınların düşmesi de zor değildir.

Bir devlet politikası olarak genç kadınların uzman çavuş, korucu, mit ajan tuzağına düşürülmesi karşısında nefret duymak gerekir. Tüm genç kadınlar bu tarz ilişkilerden nefret etmeli, öfke duymalı, böyle ilişkileri paramparça etme kararlılığı geliştirmelidir. Bunun için de öncelikle o küçücük ışıklarla büyük adımlar atmak yerine, ışığı büyüterek büyük adımlar atmayı düşünmek gerekir. Işığ**ı** büy**ü**tme**k** için araştırmak, okumak, düşman bilincine sahip olmak gerekir. Ülkemizin, yaralı Kurdistan'ımızın içine itildiği durumu bilmek gerekir. Bu ülke için büyük savaşları göze alan ve 26 yıldır İmralı işkence sisteminde olan Önder Apo'yu tanımak gerekir. Erkek gerçekliğini, egemenliği tanımak gerekir. Anne babaların yaşadığı yaşamı reddederken, onun dahi gerisine düşmek bizi aileye mahkum etmemeli, ancak aileden kaçış-kopuş adına kapitalist modernitenin kirli tuzaklarına da düşmemeli genç kadınlar. Bunun için tekrar

belirtelim, ışığı büyütmek gerekir.

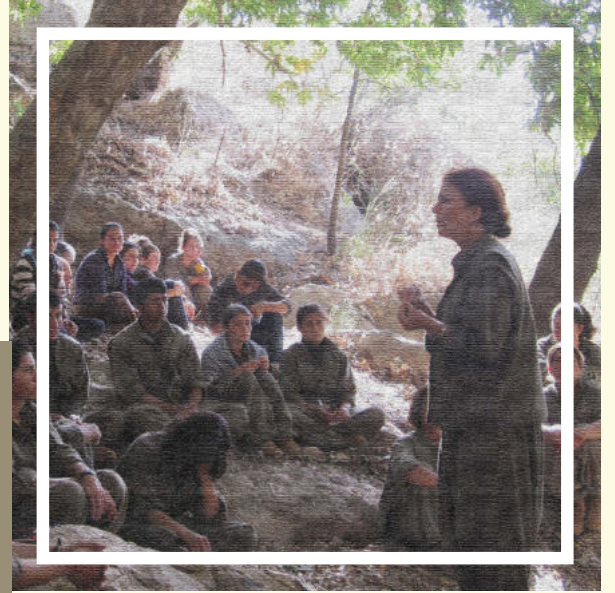
Bununla beraber özsavunma kavramını bilmek, özünü savunabilmek gerekir. İnsanın içindeki ateş sönerse kendini de savunamaz. Eski Kürt geleneklerinde, yüksek dağ doruklarında yakılan ateşlerin sürekli canlı tutulması, sönmemesi için görevlendirilen gençler, fedai insanlar bu kadim kültürümüzün bugüne kadar gelmesini sağladılar.

Bugün de yine yüksek dağ başlarında, o ateşleri büyüten ve yüreğimize ışık tutan çağın insanlık onurunu koruyan genç kızlar ve oğullarıyla Apocu bir kuşak yetişti. Bu kuşağın kendisi, ateşi canlı tutuyor, kendi yüreğini aydınlatıyor, çevresini aydınlatıyor. Işığı yaratıyor, koruyor ve herkesle paylaşıyor. Bu gerçeği bilmek gerekir ve bu gerçekten güç

olarak, ışık olarak, bu gerçeğe aydınlanarak kendini bilmek, gerektiğinde özsavunmasını yapabilmek gerekir. Mesela, bir korucunun kızı, genç kadınları fuhuşa sürüklüyorsa, onlara şiddet uyguluyorsa, ona karşı şiddet uygulamak, genç kızların en doğal özsavunma hakkı ve görevidir. Bunu yapmayan zaten kendini fuhuş ağlarında ve tabi ki karanlık uçurum diplerinde bulacaktır.

Tüm bunlara karşı, yüreğinde ışık yakmak, kendi yüreğini aydınlatmak, o ışığı korumak anlamlı ve özgür yaşamının temelidir. Genç kadınlar, eğer böyle ışıklı yüreklerle yaşamak, büyük adımlar atmak istiyorlarsa bunun için çalışmalı, bilinçlenmeli, örgütlenmelidir. Dağ başlarında, karanlık kent sokaklarında, şehirlerin beton binalarının kuytu gölgelerinde yüreğimizde tutuşturduğumuz özgürlük meşalesinin ışığı olmadan yürümemiz, etrafı görmemiz mümkün değil.

**Tüm bunlara
karşı, yüreğinde
ışık yakmak,
kendi yüreğini
aydınlatmak,
o ışığı korumak
anlamlı ve özgür
yaşamının
temelidir.**

Öyleyse, şimdi meşalelerimizi Sara'nın özgürlük aşkıyla, özgürlük ışığıyla yakmanın, Önder Apo'nun, Güneşimizin enerjisiyle sonsuz enerji yüklemenin, bazen dimdik, bazen de özgürlük dansıyla, ateşten bir dansla ileriye, özgürlüğe yürümenin tam zamanıdır.

Şahadetinin 12.yılına girerken Paris katliamını büyük bir öfkeyle kınıyor, Sara yoldaş karşısında saygıyla, sevgiyle eğiliyorum. Onun bize

bıraktığı ışığı, anlamları ve güzellikleri son nefesimize kadar tüm kadınlara ulaştırma mücadelesini verme sözümü yineliyorum.

Sara yoldaşın tanrıça güzelliği ve ışığı genç kadınlarla olsun!

ÖNDERLİK TARZINDA YAŞAMAK ÖZGÜR YAŞAMAKTIR

Elbet çok şey yaptık, çalıştık, halkımız boş durmadı, gerilla durmadı, dostlarımız durmadı. Gerilla mücadelesinin eksenı buydu, kadın mücadelemizin merkezi buydu, gençlik bu mücadelenin merkezi konumundaydı. Toplumsal mücadele ve direniş bu eksende yürütüldü. Yeterli olmasa da baskı gücü oldu. Avrupa kurumları, Türk devleti tecridi gündeme almaya mecbur kaldı, itirafetti. Bunlar mücadele ile gelişmektedir. Kürt halkının, dünya insanlığının, kadınların ve gençlerin Önderliksiz yaşama alışmayacağı ispatlanmış oluyor. Bu mücadelenin sonucunda Önderlikle görüşme oldu. Tecridin kırılmasına dönük bir gelişme olsa da tümünden aşamadığımız da ortadadır. Bu nedenle bundan sonraki aşamada ise hamlenin ilk süreci aşan ve ivmeyi yükselten bir duruma ulaşmak gerekiyor. Hamlenin ideolojik, toplumsal ayağını daha da geliştirme görevimiz vardır. Özelde gençlik ve kadın hareketi hamleye katılımıda öncülük düzeyinde ve hamleyi de yürüten durumdadır. Bu rolünü daha da derinleştirmesi gerekmektedir.

Soykırıma karşı mücadele Önderlik tarzıyla gerçekleştir

Halkımız, kadınlar ve gençlik büyük bir saldırı altında ve soykırım kısıracındadır. Her alanda soykırıma karşı topyekun mücadele içinde olmak gerekiyor. Bunun biçimini Önderlik Devrimci Halk Savaşı olarak ortaya koydu. Her yerde toplumun örgütlü olması, soykırım sistemini ortadan kaldırmaya göre kendini örgütlemesi ve örgütlülüğün, mücadele düzeyinin gelişmesi hayati önemdedir. Üzerimizdeki imha konseptini boşa çıkaracak

Önder Apo'ya karşı gerçekleştirilen 15 Şubat uluslararası komplosunun 27. yılına girdik. 27 yıl çeyrek asırlık oldukça uzun bir zaman. Bu 27 yıl büyük mücadele ve zorluklar kadar yenilenme, kapitalist modernite komplosunu boşa çıkarma, çağın öncü gücü olma, Önderlik paradigmasının dünyaya yayılması yılları oldu. Yeni çağın ve 3.dünya savaşı içinde yeni bir devrimin öncü gücü olma şansı bize geçti. Kürt kadın gerillası öncülüğündeki amansız devrimci savaşımız, Rojava devrimi, Rojhilat'taki Jin Jiyan Azadi serhildanları ve Bakur'da açığa çıkan gelişmeler Kürt halkı ve mücadelesi üzerindeki tecridi kırdı. Tüm bunlar Önderlik paradigması ile Önderliğin mücadelesi ile gelişti. Önderlik kendisi üzerinde bu kadar tecrit varken Kürt halkı ve mücadelesi üzerindeki tecridi yıkmamanın perspektiflerini ve mücadelesini ortaya çıkardı. Geçen yıl içinde Önderliğimizin fiziki özgürlüğü için dostlarımızın startını verdiği hamle kitleleşti. Dünyada büyük destek kazandı. Yine Kürdistan parçalarında her zamankinden daha güçlü ve halkın büyük sahiplenmesi ile sürece yön verici rol oynadı.

bir mücadele düzeyini tüm gücümüz ile ortaya koymak zorundayız. O nedenle olağanüstü bir süreçte olduğumuzu bilerek, soykırım gerçeğini anlayarak örgütlenmelerimizi, çalışmalarımızı, planlamalarımızı yapmaktan sorumluyuz. Normal, demokratik, savaştan uzak bir ortamda mücadele yürütüyor gibi rutin ve sıradan çalışmalar yapamayız. Normal bir dönemdeymişiz gibi örgütlenemeyiz. Sıradan bir katılımı ile işleri yürütemeyiz. Bu dönem düşmanı boşa çıkaracak, imhayı önleyecek ve buna hizmet edecek çalışmaları, duruşu, örgütlenmeyi geliştirmek zorunludur. Bu kadar ağır bir soykırım saldırısı altındayken bunun bilincinden, eyleminden, yaşamından ve mücadelesinden uzak kalamayız. Tabi ki soykırım nedir, bu saldırılara Kürtler neden ve nasıl maruz kalıyor, soykırımcı saldırıları planlayan ve yürüten güçler kimlerdir, neyi amaçlıyorlar? Bunları da bilince çıkarmamız ve derinden hissetmemiz gerekiyor. Yoksa “soykırım” kelimesi de çokça kullandığımız ama sıradanlaştırdığımız, normal dile getirdiğimiz bir kavram olur. Bu hakikati her an farkında olarak yaşarsak karşısında mücadele etmemiz gereken şeyleri de daha iyi görürüz. Nasıl bir saldırı altında olduğumuzu, nasıl bir fiziki, politik ve kültürel soykırım gerçeği ile yüz yüze olduğumuzu, kendi durumumuzu daha iyi anlarız. Önderlik son savunmasını “Kültürel soykırım kışkırtıcılığı Kürtleri savunmak” adıyla yazdı. Bu savunmada anlatılanları çok iyi anlamak bizlerin görevidir. Ülkesi paramparça olmuş, sömürgeciliğin saldırıları altında duyguları kurumuş, kökünden, kendi olmaktan uzaklaşmış bir halk maruz kaldığı durumu nasıl anlayacak, kendisi olarak nasıl var olacak, duyguları nasıl canlanacak, öfkesi, sevgisi, sevinci, acıları neye dönüşecek? Bunlar devrimimizin temel sorularıdır. Kadınlar ve gençler olarak soykırımın sonuçlarını derinlikli fark etmek, yine buna karşı toplumumuzu savunmak, kadınları savunmak, kendimizi savunmak bizlerin öncelikli görevi oluyor. Yine yüzyıldır böyle vahşice bir saldırı altında olup da hala ayakta olmanın,

direnmenin kaynağını, bu damarı ve gücü de görmeli ve anlamalıyız. Kürt halkının hangi temel özellikleri bu direnişi, direnme gerçeğini ortaya çıkardı? Yaslanacağımız ve güç alacağımız kaynaklar nelerdir? Yine bu mücadele ve direniş süreci hangi özellikleri ve sonuçları ortaya çıkardı; toplumu, bireyleri nasıl etkiledi, neyi değiştirdi, nasıl etkileri oldu? Bu hususlar çok daha kapsamlıdır. Soruları çoğaltarak, cevapları oluşturmaya ihtiyaç vardır. Düşünsel olarak daha fazla kendini yormaya, bilinç geliştirmeye ağırlık vermek gerekiyor. Maddi uygarlığın gücüne, örgütlülüğüne karşı en büyük gücümüz manevi uygarlığın gücünü ve bilincini kuşanmak, bunu örgütlü hale getirmek ve en önemlisi

**Apoculuk
bir ütopyaya
ölümüne
sarılmaktır,
özgür yaşam
ütopyasının
sürükleyici
gücüyle
yaşamaktır.**

kendimizde temsil etme gücüne ulaşmaktır. Apocu hareketin kurucuları bazı temel sorularla yola çıktılar, hepsi daha öğrenciyken, genç yaşta yaşamın temel sorularına cevaplar oluşturmaya çalıştı. Bilinç oluşturmak için kendini eğitmeye ağırlık verdi. Bu gelenek son derece bilinçli bir kuşak yarattı. Araştıran, sorgulayan, farkını ortaya çıkaran bir gençlik bu soykırım sistemini parçalayacak güçtedir. Asimilasyona, özel savaşa, soykırım saldırılarının her türlü biçimine karşı gençliği ve toplumu savunmak, örgütlü kılmak temel görevimizdir. Bu konudaki öncülük görevlerini daha güçlü yapmak gerekiyor.

Özgürlük “nasıl yaşamalı?” sorusunu sormakla başlar

Önderliğin İmralı’daki duruşu bize şunu bir kez daha ispatladı. Bir insan gerçekten inanır ve başarıya kilitlenirse inanılmaz gelişmeleri, en büyük imkansızlıklar içinde bile olsa açığa çıkarabilir. Önderlikten öğrenme diyorsak öğreneceğimiz en büyük gerçeklerden biri de budur. İmkanlar değil imkansızlıklar, zorluklar içinde gelişim yaratmak, engelleri kaldırmak devrimciliğin ölçüsüdür. Şimdi en büyük imkansızlık ve tecrit altında, İmralı zindanında bunca imkan yaratan, bizleri eğitmeye, örgütlemeye güçlendirmeye devam eden Önderlik karşısında acaba bizler daha fazla mücadele etmek için, daha fazla özgürleşmek için nasıl bir engel içindeyiz? Neyden şikayet edebiliriz, neyi az görebiliriz, hangi imkan ve zemini kullanmaktan mahrum olabiliriz? İnsan bir savaşı yüreğinde ve beyninde kazandıktan sonra hiçbir şey hiçbir güç onun elinden bu zafer, mücadele imkanını alamaz. Gerilla mücadelemiz, tünel savaşlarında zaferi yaratan ve düşman iradesini kıran yoldaşlarımız da Apocu çizginin temsilcisi oldular. Onlar hepimiz için birer ölçüdür. Bizler bu direniş damarını, bu ruhu, gücü, direngenliği, cesareti bulduğumuz yerde temsil etmeli, yaşamsallaştırmalıyız. Bu bir Apoculuk ölçüsü ve duruşudur. Asya ve Rojger yoldaşlarımız şahsında şehirlere, düşmanın

merkezine taşınmış bir gerillacılıktır. Gerillacılık sadece dağlarla sınırlı bir gerçeklik değildir. Devrimci ruh ve bilincin her yerde gerillacılık anlayışı ile yaşaması ve temsil edilmesi mümkündür. Gerillanın dağlarda ortaya çıkardığı özgürlük, direnişçilik ve ilişkiler gerçeği yeni yaşam modeli olarak her yerde yaşanmalıdır. Kürdistan’da yeni bir kültürün, yeni insanın, yaşamın adı ve kimliği haline gelen bu gerillacılığın temsiliyeti her yerde yapılmalıdır. Fedailik, özgür yaşam çizgisi sadece dağlara, savaş anlarına sıkışan bir gerçek değildir. Özgür Kürt her yerde bu ölçüyle yaşamalıdır. Her bir Apocu bu ölçüleri bulunduğu yerde pratikleştirmekten sorumlu olmalı, buna göre yaşayabilmelidir. Kendini bu çerçevede eğitmelidir. Tüm bunları da Önderlikten öğrenebiliriz. Nasıl yaşamak istediğimize karar vermeliyiz. Yeni bir yaşam yaratmak istiyorsak, bize sunulan yaşama karşı çıkıyorsa, içinde bulunduğumuz dünyanın, sistemin bizlere yaşatmaya çalıştığı moda, gelenek, yaşam tarzı diye bellettiği her şeyi sorgulamaya tutmamız gerekiyor. Sorgulamada Önderlik tarzı ve gerçeği bir ölçüdür. Öncelikle Önderlik tarzı dediğimiz her şeyi bir kez daha tek tek ele almaya, incelemeye, anlamaya ihtiyaç var. Önderliğin yoldaşlık tarzı, Önderliğin örgütçü tarzı, Önderliğin eğitim tarzı, Önderliğin kadına yaklaşım tarzı, Önderliğin mücadele tarzı, Önderliğin tarihe, topluma, halka, davaya, değerlere yaklaşımı nedir, nasıldır? Bunları iyi öğrenmeli, bilmeliyiz. Bir yaşam tarzı ve biçimi olarak esas alırsak Önder Apo’nun fedaileri olabiliriz. Apoculuk özgürlükçülüktür. Özgür yaşam tutkusu ve bunun önü alınamaz heyecanı, çalışması, temposu, tarzıdır. Bir ütopyaya ölümüne sarılmaktır, özgür yaşam ütopyasının sürükleyici gücüyle yaşamaktır. Komploya, komplocu güçlere karşı mücadele de Önderlik tarzında başarıya ulaşır. Önderlikle yoldaşlık böyle gerçekleşir. Özgürlük yolunda coşkuyla, heyecanla yürüyerek, güzelliklere ve onurlu, anlamlı, saygılı ve sevgili yaşama böyle ulaşabiliriz.

Nasıl Yaşıyoruz ve Nasıl Yaşamalıyız?

Devrimci Kültürle Yaşamak!

Bir önceki yazının devamı

Duygusal sığınaklarımıza kaçmadan sormalıyız kendimize, "Ben demokratik modernite değerlerine göre mi, yoksa kapitalist modernite standartlarına göre mi yaşıyorum?". Bu sorudan korkmamalıyız, çünkü bize ait olmayan özellikleri açığa çıkartacak ve bizi asıl özümüzle buluşturacak bir sorudur. Yaşamda neleri tercih ediyorum, neyi reddedip neyi kabul ediyorum, neler beni mutlu ediyor nelere kızıyorum? Kararlar alırken, pratik yaparken bana asıl yön veren hangi ideolojidir? Bir yoldaşımı severken hangi ideolojiye göre seviyorum ya da tepki duyduğumda neyden kaynaklı tepki duyuyorum? Bir günümü nasıl yaşıyorum? Sosyal, kültürel, sanatsal olarak bana neler hitap ediyor?.. Sorular daha da çoğaltılabilir, herkes bunu

kendi özgünlüğüne göre zenginleştirebilir. Önemli olan kendimize gerçekçi ve can alıcı soruları sorabilme gücünü geliştirebilmektir. Çünkü bunu yapamadığımız oranda devrimci ölçülerde, yaşam ve ilişki tarzında çita düşmeye, sıradanlaşma, çelişkisizlik gelişmeye başlıyor. Artık ondan sonrasında devrimci mücadele içerisinde bilmeden ya da fark etmeden egemen sistemi yaşatma gerçekleşiyor. Ve giderek bunlar alışkanlık haline, sıradanlık bir yaşam tarzı haline geliyor. Bazı kavramları kullanıp geçiyoruz, ancak içerdiği anlam yükünü çok bilmiyor ya da hissetmiyoruz. Oysa her kavramın bir anlamı, bir tarihi vardır. Kavramlar da canlı varlıklardır, daha doğrusu yaşamlarımıza doğrudan etkisi ile canlıdırlar. Aslında doğal toplumların insanları bunu daha iyi anlıyorlardı. Doğal toplumlarda her kavramın denk geldiği bir tanrı-tanrıça vardı. Onlar kavramların barındırdığı anlamın

Tabi bunun için büyük düşünmek, iddialı ve tutkulu olmak çok önemlidir. Yine bilincimizi sürekli özgürlük ideolojisi ile beslemek, büyütme çok önemlidir.

canlılığını görüyor ve kutsal bir anlam yükleyerek içselleştiriyorlardı. Kavramların, sözün giderek anlamsızlaşmaya başladığı süreç, özgürlük hafızasının geriletirilip kölelik hafızasının yerleştirilmeye başlandığı egemenlikli uygarlık süreçleridir. İşte şimdi, olumlu ya da olumsuz içerikli kavramların, yaşamlarımızı etkileme gücünü görerek, onlardaki canlılığı fark ederek sorgulamayı geliştirmek gerekiyor. Tespitlerimizin, bizim fark ettiğimizden çok daha büyük anlamları var, her tespit bir değişim gerekçesi, bir yol alıştır aslında.

Tabii anlam derinliğini yakaladığımız oranda böyledir. Anlamına ulaşamadığımız noktada ise öylesine söylenmiş sözler yığınıdır. "Kötünün en iyi dostu sıradanlıktır" denilir. Yaşamın, doğanın, toplumun, bireyin ve özellikle de kadının doğasında var olan büyü'nün kaybolmasıyla her şey sıradanlaşmaya başlar. Dikkat edelim doğal toplumlar hep kutsalın, büyü'nün, saygı ve sevginin diri olduğu toplumlardır, bu nedenle sıradanlık yoktur. Özellikle de kapitalizmin kültürel soykırımcı politikaları ile toplumlarda ve bireylerde nasıl bir aynılaşmayı (homojenleşmeyi) ve aynılaşmanın yarattığı sıradanlığı getirdiğini anlatmıştık. Sıradanlık olgusunu ortaya çıkaran birçok etken vardır, ancak birçok etken içerisinde kapitalist modernite kaynağını yakalayabilmek bizim için önemlidir. Biz farkında olmasak da, özgür yaşam sistemimiz içinde sıradan kalmak, aslında bu yaşamın öznesi-öncüsü olmama, eski sistemden bir kopuş ancak yeni sisteme de giriş yapamama, bunun sıkışmışlığının bir ifadesi olarak yansımaktadır. Etkisiz bir duruş gibi görünse de, eski sistemin etkilerine açık olan yanlarıyla ve yaygın bir durum olarak yaşanmasıyla olumsuz etkisi çoktur. Sıradan olmak nedir? Benzerlerin yan yana gelmesi, standart, farklılığı, çeşitliliği, zenginliği olmayan demektir. Peki bu ne kadar özgürlük hakikati ile bağdaşır? Özgür bir kimlik asla sıradan kalmaz, kendi kişilik etkinliğini, rengini, karakterini yaşama, ilişkilerine, pratiklerine çarpıcı bir biçimde yansıtır. Özgürlüğün rengi, sıra dışı bir renktir. Öyleyse neden sıra dışı bir özgürlük mücadelesi verirken bizler sıradan kalalım? Örneklerle gidersek;

Birçok arkadaşa üslup eleştirisi gelir. "Üslubu dardır, tepkiseldir, düzdür" vb. gibi eleştiriler gelir. Bir düşünelim, üslup sorunu olan biri insan ilişkilerinde güçlü olabilir mi? Kendini ve etrafını değiştirip dönüştürebilir mi? Doğruların mücadelesini güçlü bir biçimde geliştirebilir mi? Hayır. Çünkü düz bir üslup çevresindeki insanlar için kaçırıltıcı bir üsluptur, anlatamayan, anlaşılamayan bir üsluptur. Daha derine inersek, toplumsallaşamayan, birlikte

yaşamayı, çalışmayı bilmeyen insanların üslup sorunu olur. Peki, bu nereden kaynağını alır? Kapitalist sistemin bireyi toplumdan kopartan, yalnızlaştıran gerçeğinden alır. Yarattığı güvensizlik, hoşgörüsüzlük, anlayışsızlık sistemi ile insanlar arasında derin uçurumlar, önyargılar geliştirir ve bu nedenle kapitalist yaşamda insanlar birbirinden uzaklaştırılır, böylece bireycilik şahlandırılır. Ve bunu dünyamızda milyarlarca insan yaşar. Peki biz o milyarlarca insandan biri gibi mi davranacağız, yoksa milyarlarca insanın yaşam ve insan kültürünü değiştirmek üzere ilişkilerini güçlendiren, birlikte yaşamının üslubunu yaratan bireyler mi olacağız? Kapitalizmin sıradanlığını mı, demokratik modernitenin canlı, renkli, toplumsal bireyinin farklılığını mı yaşayacağız? Kapitalizm, insanları sömürmek için estetiği kullanırken, biz neden güzel bir üslup, güzel bir yoldaşlık ilişkisi ile yeni yaşamı ve kişilikleri inşa etmeyelim ki! Güzellik asıl olarak özgürlüğün ve bütünselliğin kardeşidir, sömürünün, yalanın düşmanıdır. Bizler özellikle de kadınlar olarak kapitalizmin bizden çalmış olduğu güzellik kavramını, bir de bu noktadan geri almalı ve toplumsallığımızı mal etmeliyiz. Tıpkı Prometheus'un Zeus'tan ateşi alıp insanlığa sunması gibi ya da tıpkı İnanna'nın sahip olduğu me'leri Enki'den bir zafer eylemiyle geri alması gibi. Tabi bunun için büyük düşünmek, iddialı ve tutkulu olmak çok önemlidir. Yine bilincimizi sürekli özgürlük ideolojisi ile beslemek, büyütme çok önemlidir. Hegel "Tutkusuz hiçbir büyük iş yapılmadı bu dünyada" der. İşte Reber APO'nun günde kırk kere kendine dair yoğunlaşması, her sabah uyanıp üretimi olup olmadığını sorgulaması, gerçekten de büyük düşünmek, tutkulu olmak açısından çok büyük bir örnektir bizlere. İmralı gibi bir işkence sistemine karşı, tecrit sisteminin her günü ve her anı sıradan kılan, yalnızlaştıran saldırısına karşı muazzam bir savaştır bu. Çünkü Reber APO büyük düşünüyor ve özgürlük bilincini büyük bir tutkuyla sürekli besliyor ve büyütüyor.

GENÇ YILIMIZ KUTLU OLSUN

Bazı kelimelerin düalist bir yanı vardır. Bazen olumlu, pozitif bir his uyandırırken bazen de korku ve kaygı uyandırır. Kulağımıza çalındığı anda heyecan ve merak uyandırdıkları gibi telaş ve tedirginlik de uyandırabilirler. Yeni kelimesi de böyle kelimelerden biri. Yeni, insana heyecan ve mutluluk verdiği kadar korku, tedirginlik ve kaygı da verir. Çünkü insanlar alışır. Yaşam tarzına, arkadaşlarına, çevresine, okuluna, iş yerine, ailesine, evine, mahallesine alışır. Bunların değişeceğini, yenileneceğini düşünmek çoğu zaman korkutur insanı. Alıştığımız her şey, bize kendimizi güvende hissettiren bir duygu verir. Ve bunlardan herhangi birinin değişeceği ya da yenileneceği fikri bir anda o güven ortamımızın yerle bir olacağı korkusunu düşürebilir içimize. Mesela karanlıkta da olsa alıştığın yolda yürümek daha kolay gelir ama yeni olan yol, aydınlık da olsa yürümeye cesaret etmek zor gelir.

Çünkü yeni, en fazla biz genç kadınları ifade ediyor, en fazla da bize yaklaşıyor

Düşünceler de öyle değil midir? Yeni bir düşünceyi, fikri kabul edene kadar ne kadar cebelleşiriz kendi içimizde. Çünkü yıllardır kabul ettiğimiz, değişmesine izin vermediğimiz düşünceler bir mevzi, kendimizi korumaya aldığımız bir kalkan gibidir. Eski tanıdık, yeni olan ise bilinmezliklerle doludur. Bu fikirleri değiştirme düşüncesi boşlukta olduğumuzu hissettirir. Oysa biraz cesaretle beraber, eskinin artık değişmesi gerektiği fikrini birleştiren, yepyeni şeyler açığa çıkarmak zor değil. Geçmen gereken bir su gibi. Saatlerce nasıl geçeceğini düşünür, ya düşersen, ya yapamazsam diye kendi kendini yersin, ama

biraz cesaretini toplayıp atladığında aslında hiçte öyle zor olmadığını, bu atlamanın sana ne kadar cesaret ve özgüven duygusu verdiğini görürsün. İşte bu yüzden yeni cesaret ister. Sözlükte modern, çağcıl gibi anlamlarının yanında ileri, taptaze, genç, hünerli, yetenekli anlamlarında da kullanılan yeni kelimesi de böyle pozitif ve negatif çağrışımları dösünde taşıyan bir kelime. Aslında yeni kelimesinin anlamlarına baktığımda ilk aklıma gelen genç kadınlar oldu. Bir genç kadında olması gereken tüm özellikleri bağrında taşıyor diye düşündüm. Hünerli, taptaze, hep ileriye atılan, yetenekli...

Evrensel olarak kutlanan bir yılbaşı olduğundan, yeni bir yıla girerken, yeninin biz genç kadınlar için anlamı, üzerine düşünmeye ve tartışmaya değer bir konu elbette. Çünkü yeni, en fazla biz genç kadınları ifade ediyor, en fazla da bize yaklaşıyor.

Yeni bir yıla girmek, sadece birkaç küçük kutlama, biraz dans, hediyeler ya da küçük bir yeni yıl dileği gibi rutinelere sığdırılarak geçirilecek bir şey olamaz, olmamalı. Yeni yıl, yeni olasılıklar demektir. Yeni olasılıklar da yeni yaşam biçimlerini getirir. Genç kadınlar olarak

bu olasılıkları ne kadar iyi değerlendirebiliriz. Hayatımızın dizginlerini ne kadar elimize alabilir ve hayatımıza yön verebiliriz. Bizim için hazırlanan sanal yaşamlara değil, kendi elimizle ve emeğimizle inşa ettiğimiz yeni bir yaşama başlayabilir miyiz bu yeni yılda?

Korkutucu gelebilir, bilinmezliklerle dolu gibi görünebilir ama ilk adımdan sonra başardığını görmek, daha hızlı adımlarla yürümemizi sağlayacaktır. Alışmadan, her şeye hazırlıklı ve yeniye açık olarak.

Biz bir tarihin toplamıyız ama sadece o tarihten de ibaret değiliz

Kendimize bir soru sorarak başlayalım. Yeni yıl kutlamaları diye tüm şehirlerin kırmızıya boyandığı, kırmızılar giyerek dileklerin dilendiği, havai fişeklerin patlatıldığı ama özünde ise hiçbir yeniliğin olmadığı, her şeyin bir önceki yıldan daha kötüye gittiği, daha fazla kadının katledildiği, daha fazla savaşın olduğu, daha fazla çocuğun öldüğü, daha işsiz, daha aç, daha şiddet dolu bir yıl mı kutlamak isteriz, yoksa gerçekten yeninin anlamına uygun bir yeni yıl mı?

Tarihi, yani yaşanmış olanı yeniden yazamayız. Çünkü o yaşanmıştır ama onu anlayabiliriz. Bağımsız anılar ya da bağımsız olaylar yoktur. Biz bir tarihin toplamıyız ama sadece o tarihten de ibaret değiliz. Ne tarihi hiçleştirebiliriz ne de kendimizi. Biz ve tarih, birlikte varız. Yani anlayacağımız hoş geldin yeni yıl, güle güle eski yıl demekle geride kalmıyor hiçbir şey. O halde geçmişe bakıp, değişmesini, hayatımızdan çıkmasını ve hayatımızda daha da büyümesini istediklerimizi, yeniliklerimizi belirleyelim bu yeni yılda. Geçmiş kavramak geleceği kurmaktır. Geçmiş, bugünün gereklerine göre değişikliğe uğrayabilir. İnsan, değişmez gibi duran geçmiş, ilgilerine, ihtiyaçlarına göre ya da yeni yaşam koşullarına göre yeniden, kendi gayretiyle kurabilir. Geçmişin yaratıcı gücü onun bu dönüştürebilen özelliğinden geliyor. İnsanın tüm yaratımları geçmişin formu ve geleceğin tasarımı arasında gerçekleşir. Bu nedenle geçen yılları unutmadan, cesaretle,

iddia ve kararlılıkla merhaba diyebilmektir yeni yıl.

2024 yılı, genç kadınlar için kampüslerde, evde, fabrikalarda ve sokaklarda mücadeleyle geçen bir yıl oldu. Katledilmelere, kaybedilmelere, tacize, tecavüze, adaletsizliğe, özel savaşa, soykırım saldırılarına, tecride karşı seslerini sokaklardan eksiltmeden direndiler. Fakat bu direnişi daha örgütlü ve daha öz savunmalı bir güce kavuşturamamanın zorluklarını da yaşadılar. Biz, yeni bir yıl için bu zorlukları anlamalı, örgütsüz olduğumuz, öz savunmasız kaldığımız her gün daha fazla katledildiğimizi görmeliyiz. Daha fazla genç kadın ve çocuğun kaybedilmemesi için, daha adil bir dünya için, ancak mücadeleyle dolup taşacak bir yıl, gerçekten yeni bir yıl olabilir. Yeni bir yıla girmek, yaşamın yeniden dönüşmesi için tartışmayı, örgütlenmeyi, toplumsallaşmayı gerektirir.

Bu yeni yılda, yaşama yeni gözlerle ve yeni tutkularla bakabilelim. Yeni değer yargıları, yeni bir bakış açısı ve yeni bir amaç peşinde, genç kadınlar olarak kendimize yeni bir yaşam ufku belirleyelim mesela. Basiretimizin erkek aklı tarafından bağlanmasına fırsat vermeden, kendi öngörümüzü, sezgi ve kavrayışımızı geliştirelim. Tutkular, hayaller, ufuklar, hisler, heyecanlar en çok peşinde koştuğumuz hususlar olsun. Yeni özlemler, yeni arayışlar temel yaşam özelliğimiz olsun. Kendimize böyle özlemlerimiz var mı diye soralım ve cevaplarımızın bizi ne kadar memnun ettiğine bir bakalım. Yeni bir yıl kimileri için yeni bir başlangıç, yeni bir umut, yeni bir plan, yeni okul, yeni şehir, yeni arkadaşlar olabilir ama acaba benim için ne anlama gelir? Diye bir soralım kendimize.

Biz yokmuşuz gibi davranan devlete karşı, bizi dinlemeyen öğretmene karşı, taciz eden erkeğe karşı, aşağılayan akranlarımıza karşı, küçük gören akrabamıza karşı, inanmayan ailemize karşı cesaretle duracağımız yeni bir yıl olsun bu yıl. Kampüste, sokakta, otobüste, işyerinde deli akan kanımızın hakkını vereceğimiz genç bir yıl olsun bu yıl.

Bize, kader gibi dayatılanlara hayır

diyebildiğimiz, gerçekten yeni ve farklı bir yıl yapalım bu yılı. Genç kadınlarız biz, yaşamın bizimle canlı, bizimle güzel ve bizimle renkli olduğunu gören gözlerle kendimize ve tüm kadınlara bakalım. Yeni olana cesaret edelim. Genç başladık, genç başaracağız iddiasını, her yeni yılda kendisini gençleştirerek, yıllara anlam katan genç kadınların yaşam düsturu yapalım. Bu yeni yıla, yaşıyorum adı altında kendimizi kandırmadan, genç kadın sıfatına, insan sıfatına layık olmak, özgür bir yaşam sürdürmek, yaşamı anlamak, yaşama hak ettiği değeri vermek iddiasıyla başlayalım. İşe, yaşamın gizli kalmış yüzlerini açığa çıkararak,

gerçekten de bundan daha değerli yeni yılın kutlanmayacağını göreceğiz.

İnsan, yaşamında her şeyin bir düzen içinde gerçekleşmesine, hazır bulduğu yaşam biçimini sürdürmeye alışır. Oysa onu değiştirmek, yenileştirmek, dönüştürmek, önceki yaşam biçimini aşan, hatta bazen onu hiç anımsatmayan yeni yaşam biçimleri kurmak büyük cesarettir. Eskiyle hesaplaşarak yeniyi kurabilmenin tadına varmamız gerekmez

Aslında yeni kelimesinin anlamlarına baktığımda ilk aklıma gelen Genç Kadınlar oldu

yaşamı keşfederek başlayalım. Mesela son beş yıldır yılbaşlarında ne dilediğimize ve dilediklerimizin birbirinden ne kadar farklı olduğuna bir bakalım. Eğer dileklerimiz aynıysa ya da birbirine çok yakınsa, yeni bir yıl olmasının anlamı çoktan yitirilmiş olmaz mı? Böylesi bir yeni yıl, genç kadınlar olarak başta kendimize, yüzünü bize dönen ya da gelecekte bize bakan tüm kadınlara en büyük yeni yıl hediyesi olacaktır. Ve biz marifetle, hünerle öreceğimiz yeni bir yıla cesaret ettiğimizde,

mi? Şu dağın ardında ne var diye merak edip, bilinen yolların aksine yeni yollar keşfetmek gerekmez mi? Ayağımıza diken batar ya da taşa takılıp tökezleriz diye yoldan korkmak olur mu? Öyleyse biraz hayal, biraz ütopya ve biraz da cesaretin başaramayacağı hiçbir şey yoktur.

Yeni yılı böyle karşılayan tüm genç kadınlara Genç yılımız kutlu olsun...

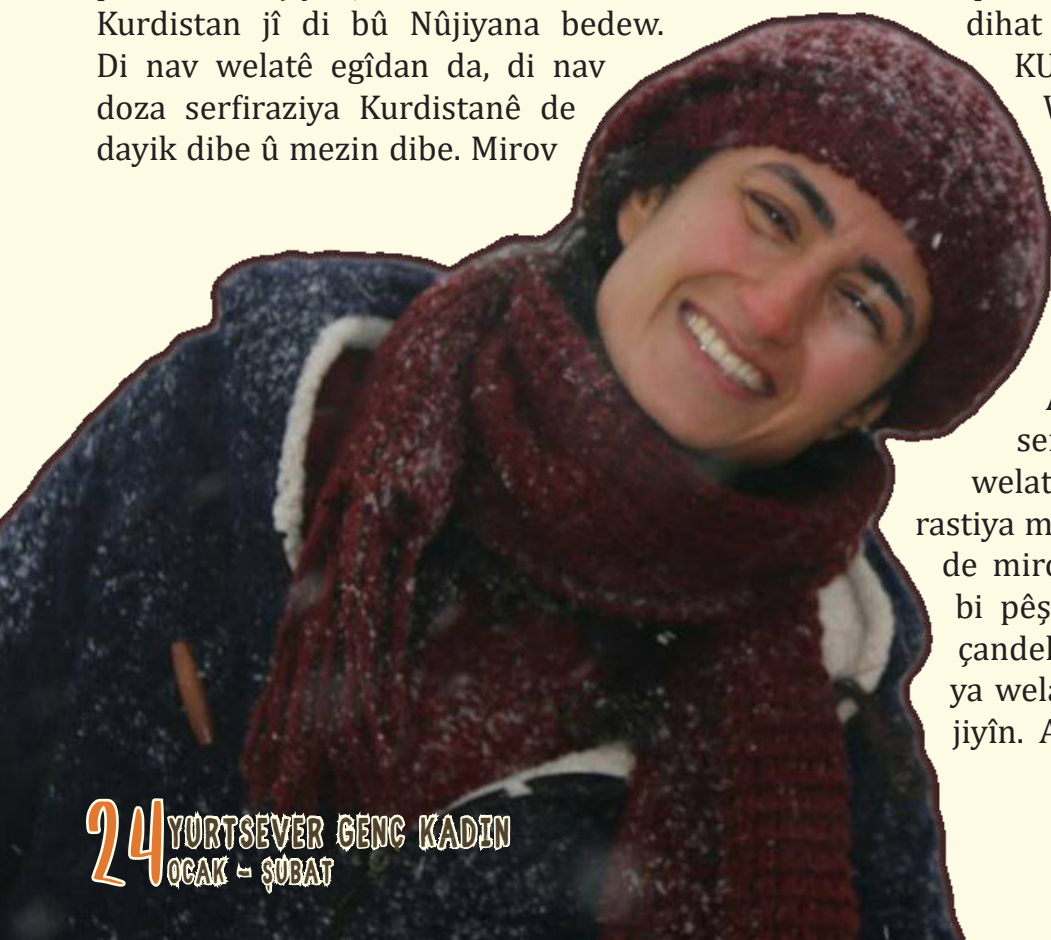
EVÎNDARÊ DOZA WELAT, KEÇA WÊREK YA WARÊ EGÎDAN, HEWREYA RAST YA RÊBER APO

Di welatêkî bihûştî û egîdiye de têgîhîştina azadî çiqas dijwar be jî, mirov hinaseya bêdawîbûnê digire. Di bajara evînê de evîn di nav qirçirînê de hatibu hêlîştin. Lê ew bajarê qedîm şahîdiya lêhengên egîd ra, bi evîndarên xwe ya nadîdere hembeza xwe bêdawî vedike û pê ra diherike. Qet êş û kelem kêr nedibû di bajarê evîne de. Bajarê ku wisa ye ku mirov qehremanen mîna Egîd, Mizgîn û Nûjiyanan ra şahîdi dike û jiyan dike. Serkeftin kesayeta wan lêhengan ra bilind dibe û serxwebûna welat diafrîne. Mirovên egîd ya bajarê qedîm Batmanê hewrê Nûjiyan mîna bilindbûyîna ezmanî u şînatiye ezman ra gûrçupeç dike. Ev jina lêheng, bedew û jêhati qet ji egîdiya jina Kurd dûrnekutibu. Kevnêşopiya jina eslî ya Kurd, her tim di nav xwe de dihawand û pê ra têdikoşiya. Ji ber vê ew dibû Kurdistan, Kurdistan jî di bû Nûjiyana bedew. Di nav welatê egîdan da, di nav doza serfiraziya Kurdistanê de dayik dibe û mezin dibe. Mirov

dema, wan dema ku hewrê Nûjiyan lê dayîk dibe mêze dike, şahîdiya berxwedana gelê Kurd bi awayekê şênber dibe. Di nav welat dikêliya, erd u ezman diqelişîya beranberê askerê romî. Ferz kirina koletî, qirçirîn û dagirkirina welatê bihûşt dihat kirin. Lê jina şerker Nujîyana delal qet serê xwe beramberî ew xayînan netewand û xwe bi ramana Rêber APO re gûrçupêç dike û soza doza welat dide. Evîndarê bajarê qedîm 2005 xeyala jina Kurd di nav bilindbûyîna çiyayê Kurdistanê re digîhîje lûtkeyê. Edî hewrê Nûjiyan dibû têkoşînwana azadî û mîlîtanê bê eman ya Rêber APO.

Bûyina tekoşînwara heqîqatê de serekê, pêwîste hestên welat di dil da şîn bibe

Welatparêziya ku di Kurdistanê de dihat kirin bi PARTIYA KARKERÊN KURDISTANÊ' re xwe kir yek. Wek Rêber APO dibêje "kesêke ku nedixwest navê welat bilev bike, me welatparêziya wê kir". Rêber APO xwedî welat derket û partî ji bo tola sala hêlîne avakir. Ji ber wê ya ku mîlîtanên Rêber APO de taybetmendiye herî serekê welatparêzî ye. Rengên welatparêziyê yê herî şênber di rastiya mîlîtanên Rêber APO û şêhîdan de mirov dibîne. Niha li Kurdistanê bi pêşengiya mîlîtanên Rêber APO çandekê berxwedanê pir bi bingeîn ya welatê xwe hezkirin tê kirin û tê jiyîn. Ax, av, çiya, deşt, kanî, rûbar,

ziman û çand bi heskirinêkî di dilê mirov de bihûştîya welat da dikele. Ax, di şexsê dayîka xwedavend da pîrozîya xwe diafirîne. Ev asta pîroz bawerî û girêdanbuyînekî xurt di nav xweza da ava dike. Di nav afirandina dergeha PKK de Nûjîyan dibe welat, her diçe xwe rêgezên jina azad de kûr dike, nûjen dibe. Nûjiyana doza welat, mîlîtan û hevrêya Rêber APO dema xwe ava dike êşa welatê xwe kêlî bi kêlî, heta şanêya xwe ya herî biçûk hîs dike. Jina Kurd ya egîd hevrê Nûjiyan li hember her cûrê êrîşên dijmin xwe dike mortal. Êrîşên faşîzme û dagirkêriye ku li Kurdistanê, li kuderê pêş bikeve bi lez xwe dighîne wê deverê. Her kêliya jiyanê de dema ku pêwîst jî bike canê xwe jî bê tereddud feda kirine de bi wêrekî diçû ser neyaran. Milîtanên Rêber APO welatparêziyê welatê xwe bi vî rengê li her deverên Kurdistanê bi berdêlên giran bûhara xwedî derdikevin. Jiyan bi ked, xwîn û hezkirinê hatîye hûnandin. Ji ber wê Rêber APO "JIYAN YAN WÊ AZAD WERE JÎN YAN JÎ QET NAYE HESIBANDIN" israrê heskirina jiyanê danî holê. Ev çand di nava kenê zarokan de, di nava tilîliyên dayîkan de, di siloganê ciwanan de dibe stran, dibe dîlan, di lûkeyê çîyayan de bi meşa Gerîla re dibe têkoşîn, diherike û dibe azadî.

"Min hîn ji destpêkê de welatê xwe û Rêbertîya xwe hilbijarti bû. Êdî ji vê bijarteya xwe de bi israr û bi bawerim."

Rêheval Nûjiyan jî bi rûkeniya xwe, bi kelecaniya ciwanîya xwe beşdarî nava refên Gerîla bibû. Heya hinasêya xwe ya dawî jî ew taybetmendîya bedewî her keliya jiyanê de xwe dida der. Di sala 2005 de di çarçoveya xebatên Komelên Ciwan de bi komî û bi hijmarêk zêde hevalên xwe re beşdarî nava refên gerîla bû. Destpêkê ev tevlîbûn wekê mortalên zindî di çapemeniyê de hat eşkerê kirin. Di esas de ev tevlîbûna hewrê Nûjîyan û hevalên wê tevlîbûnekî tolê bû. Tola dijî tesfîyegeriya PKK û dijî dîlgirtina Rêber APO bû. Di wê watêye de buyîna mortal li derdora Rêber APO de ew grûp pêşengtî kir. Ji gelek bajarên bakurê

Kurdistanê bi hevrê Nûjîyan ra hevalên pir hêja û qehrêman tevli refên gerilla bûn. Piranî heval beriya tevlî bibin bi hev re xebatê Komalên Ciwan meşandi bûn û hevdû nasdikirin. Hinek ji wan hevalan bi qehremanî û fedaîtî şer kirin û şehîd bûn, hinek ji wana gaziye têkoşîne bûn. Heval Delîl û heval Cîhan li Amanosê, heval Yerîvan li Garzanê, heval Ezda Ararat li Zagrosê, heval Demhat Faraşîn li Botanê, heval Serhed li Rojava, heval Xemgîn Roj (Mihemed Emîn Erol) li berxwedaniya Sûrê, heval Senar (Senar Mele) li Kelareşê şehîd bûn. Hewrê Nûjîyan jî, bi wan hevalan re hevaltî kir û heman rêya azadî da meşîyan. Heval Nûjiyan jî bi wê komê hevalan ra bajarê Rêber APO Rihayê tevlî refên gerîla bû. Dema heval tevlî bû temenekî ciwan de bu. Dema tevlî dibe malbatê heval Nujîyan, jê re dibejê vegere. Lê bersiva delala Kurdistanê pir zelal û net bu. Ji wan rê dibejê "min hîn ji

destpêkê de welatê xwe û Rêbertîya xwe hilbijarti bû. Êdî ji vê bijarteya xwe de bi israr û bi bawerim.” Piştî wan gotinên xwe, berê xwe û qiblêya xwe dabû çiyayên azad. Dema berê xwe dide Herêmên Parastinê Medya, perwerdeya bingehîn ya Şervanên Nû dibîne. Êdî jiyana gerîlatî û rewîtiya têkoşînê destpê kiri bû. Ew jina bedew ya çiyayî edî bibû gerîla û xwe bi çek û rext kiribu. Piştî perwerdeya Şervanên Nû derbasî qada Zagrosê bû. Her patîkaya gerîla da ketibu pêş şopa heqîqetê û lêgerîna azadî. Heman demê her patîka bi bîranîna gerîla re tijê bibû û şopên wan bîranîna her car rastê heval Nûjîyan dihat. Jiber wê dizanibu ku ev axa ku pêlî dike, bi xwîna zelal ya gerîla ve hatibu avdan. Her bohûstekî axa Kurdistanê bi egîdiya gerîla ra şahîdî kiri bû. Piştî demekê rêheval Nûjîyan di xebatê çapemeniya RAJÎN de cih girt û derbasî warê Derwêş û Edûle Şengalê bû. Di fermana ku Şengal de çêbû rûye reş ya xayînan bi kameraya xwe û bi pênûsa xwe bi awayekê wêrek nişanî hemû cîhanê kir. Dema gelê Şengal dilsoziya wê didît, hembeza xwe hîn bêhtir ji Nûjîyana delal re vedikir. Bîrîna fermana Şengal di dilê heval de bibû qelêmekê mezin. Dema hovîtiya çeteyan didît hêrsa wê her diçû zêdetir dibu. Jiber wan rastîyên hovanê rayê giştî re parve bike hertim di çeperên pêş de cih girt. Dema dîsa diçê li ser erkê xwe rastî êrîşekî bê bext ya KDP re rû bi rû tê û bi giranî bîrîndar dibe. Dema bîrîndar jî dibe vînekê pola nişan dide. Beramberê bîrîndariya xwe berxwedanêkî mezin da. Lê piştî bîrîndarî çend roj şûnva jiyana wêrek, egîdîyê welat da gîhîşt bêdawîbûne. Belê di rihê Apogerî de, em dil wêrekiya hewre Nûjîyan re şahîdî dikin. Em di şexsê wê de carek din dibînin ku keçên egîd ya Kurdistanê çawa mirin zû da tîk birine û jîyan kirin jiyaneke bê dawî. Şorêşgerên PKK de tû car xeyal û armanç nîv namîne. Ji ber rêhevaltîya PKK de sonda hevdu pêk anîn, sonda rêhevala xwe pêk anîn, xeyal û armanca hemû şehîdan wek berpirsiyartiya esasî dîtin rastiya têkoşînê û rêhevaltiyê ye. Di vê wate de wek rêhevalên heval Nûjîyan em beramberê têkoşîna wê xwe erkdar dibînin û wisa meşa xwe ya têkoşînê berdewam dikin. Ji

Di esas de ev tevlibûna
hewrê Nûjîyan û hevalên
wê tevlibûnekî tolê bû. Tola
dijî tesfîyegeriya PKK û dijî
dîlgirtina ya Rêber APO bû.

ber vê yekê ye ku di nav PKK de tû car Şehîd Namirin. Şehîd her tim di nav hevalên ku di têkoşîne berdewam dikin de jîyan dikin û wê her tim jîyan jî bikin. Heya serxwebûn û serfiraziya Kurdistan pêk neyê, heman demê heyra Rêber APO fizikî azad nebe wê tû carî fedaîyên Rêbertî yek salîse jî bisekinin û hinasêyekî bigrin. Di vê watêye de hewrê Nûjîyan di nav têkoşînê her tim bi wê hişmêndî tevdigerîya û ew bi wê re di bu wateya jîyan û têkoşînê. Rihê te şad be rêhevala hêja, niha pir zarokên Şengalê navê wan bûne Nûjîyan. Bi ked, bi xwîn û bi felsefeya Rêbertî jiyana wan hûnandî diherike ber bi azadiyê. Tu ji iro bedawîbûna azadî de çave xwe ya reş û belek dibiriqîn. Soz û bîryardariya hewrêyan te wê jiyana azad afirandin be.

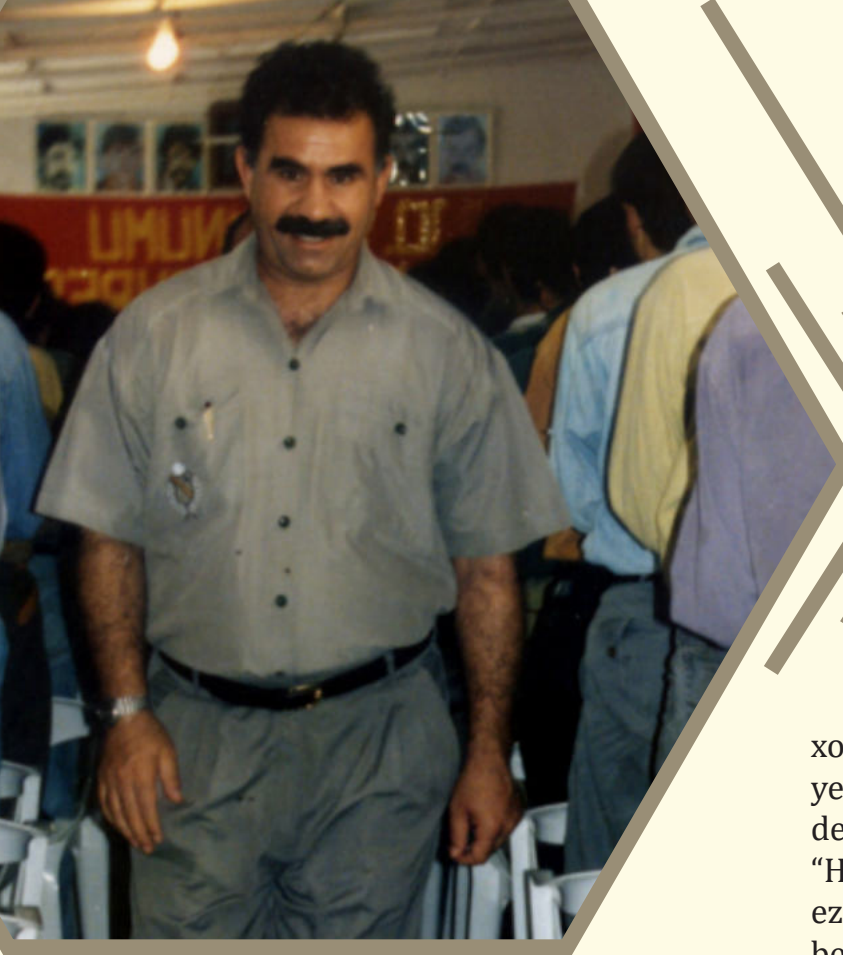
“Yanî çend sale tu li ser çiyayê Kurdistanê bi suret re berxwe dide?”

Navê min Kurdistan paşnavê min Heftanîn, bêguman nas kirina min ya parti salên dirêjin. Malbat welatparêze û behtir bi zanistekî Kurdî me mezin dikirin. Bi taybetî zarokatiya me bi bîranîna Leyla Qasim derbas dibu û dikarim bêjim ku bandoriyek mezin ya kesayet li ser min de çêdibû. Min digot jinekê Kurd li hemberî rejîma Saddam çawa dikare ber xwe bide û serhildêr bibe. Tişte ku hişt ez tevî Partî bibim bi taybet biryara partîbûne ez bidim bûyerên ku derdorê me di qewimîn ji ber em metropole Tirkîye de mezin bûn. Bûyerên ku çêdibûn taybet ferq û cûdatî xistina navbera Kurd û Tirkan da, bandoreyekî pir mezin neyînî li ser min de dikir. Taybet dema ku heval dihatin mala me û dîmenên Rêbertî di akademiya Mahsum Korkmaz da nîşan didan ew min ber bi nasnameya Kurditî dibir. Taybetî dema şhadeta hevalan û heqaretek ku faşîstên Tirk li cenazeya hevala dikirin bandorek mezin li min de çêdikir û pirsên min zedêtir dibû. Dawî da di Newroza sala 1992 tevîbûna min çêbû û di Heftanînê derbasî qampê bûm.

“Tu çima me nexwendîye?”

Her tim xwesteka min ya çûyîna sehaya Serokatî hebû. Her tim ji hevalan re min pirs dikir ku “kengî dikarim biçim sehaya Serokatî?” heval jî digotin dema tu pêşketî tuyê biçî. Min jî digot “ma pêşketin çawaye?” heval digotin “her tişt guhdar bike. Çi danîne pêşiya te na bêje na, bi demê re tu pêş bikevî.” Pişt vê ji ber dîtina Serokatî min ji bo her tişt destpêk peşniyar dikir. Raste, zehmetî, serma û berf zor bû û em jî ji metropola Tirkîye hatibûn û hêsan ne bû ji dinyayek biçî dinyayekê dîtir. Lê belê hezkirina Kurditî û dîtina Serokatî her tişt hêsan dikir. Min her hevala pirs dikir ku “Serokatî çawaye? Çawa jiyan dike? Mirovekî çawaye?” ji ber meraqa min hevalên ku ji sahe Serokatî dihatin weneyekê biçuk dane min û min bê ku bizanim Serokatî bixwînim tenê bi weneyekî evînekê mezin di min da çêbû. Dema Kongreya 5'ê min da derbasî sahe Serokatî bûm, wê demê ez di çalakîyek di Heftanîn da birîndar bû bûm û serê min band kirî bû û

*Taybet dema ku heval dihatin
mala me û dîmenên Rêbertî
di akademiya Mahsum
Korkmaz da nîşan didan ew
min ber bi nasnameya
Kurdîtî dibir.*

ma bû ji heyecanê dilê min bisekine
û min xwe ra digot "Kurdistan aram"
be. Çawa Rêbertî me dît got "Kadın
arkadaşlar öne gelsin" û rêzek hevalên
xort ji pêşî rabun û em çûn rûniştin. Serokatî
yek yek hevala radikir û dipirsî hûn kîne? Kû
derê mane? Kengê tevî bûne? Dawî da jî digot
"Hûn tiştek dibêjin?". Dema kû dor gihîşt min,
ez rabûm û min sîcîle xwe da û ji her pirsê re
bersiv da û Serokatî got; "Tu Serokatî çawa
nas dike?" min jî got; "Bi sûret(wene)." "Yanî
çend salê tu li ser çîyayê Kurdistanê bi sûret
re berxwe dide?" Min got "Raste Serokê min" û
fikirî piştra got "Te çima me nexwendiyê?" Min
got "Xwendin û nivîsandina min nîne" got "Te
nexwendiyê yan malbat te neşandiyê?" min
got "Malbat feodale, em 3 xwişk û 4 birane lê
belê me zarokên keç hîç nexwendiyê" got "lê
belê heval wisa nabe ger tu dixwazî bi me re
jîyan bike pêwîste tu me bixwînî nas bike tenê
sûret têrî nake" û got "tû dixwazî xwêndin
nivîsandin hîn bibî?" min got "raste Serokê
min", 3 hevala dîyar kir kû her roj xwendin
nivîsandin hînî min bikîn û got "ez jî denetim
bikim ger fêr nebî emê hesab bixwazîn gereke
tu fêrî xwêndin nivîsandin bibî u pişt re biçî."

çavekê min giran birîndar bû. Ji ber wê ji bo
tedawî me şandin Şamê. Piştî tedawî derbasî
sahe Serokatî bûm lê belê her kêlîya kû
nêzdibû heyecana min ji bo dîtina Serokatî
zêdetir dibû. Min her di xeyalê xwe da ew roj
didît ku Serokatî bibînîm, niha xeyala min pêk
dihat. Dema ku em gihîştin nêzî saheya Rêbertî
heyecana min zêde û zêdetir dibû min hîs dikir.
Em gihîştin sahe û derbasî mekteb bûn û hema
bi rêz em 5 hevalê jin piştê da rûniştin û kes
ji me nefikrî biçe pêş rûne. Heyecana min her
zêde dibû û laşe min zêdetir germ dibû. Di kêlî
da hevalêk hat û got Rêbertî hat û me dît Rêbertî
ket hûndire mekteb e. Wê demê rastî jî kême

*Min her xeyalê xwe
da wi rojê didît ku
Serokatî bibînîm, niha
xeyala min pêk dihat*

Genç Kadın, Jineolojiyle Kendisi Olur

2. BÖLÜM

Genç kadın özgünlüğü üzerinden yorumladığımızda; her genç kadının yaşadığı ikinci cinsel kırılmayla öncelikle genç kadını toplumsal ve tarihsel hakikatinden kopartma, onu yalnızlaştırma, tüm dünyasını erkek haline getirme, çeşitli biçimlerde uygulanan sert ve yumuşak saldırılarla erkeğe bağımlı, kendi cinsine rakip ve düşman haline getirme yaşanır. Bununla birlikte genç kadınların kadın özgürlük mücadelesini bir sosyolojik mücadele olarak ele alması, sosyolojik çözümlemelerle kadın ve toplumun özgürlük mücadelesinin bütünlüğünü kavraması ve bu doğrultuda mücadelesini yürütmesi büyük önem arz etmektedir. Toplumuyla, hemcinsiyle buluşmayan, bunları dönüştürmeyi esas almayıp tek başına isyan etmeye çalışan genç kadın, yenilmeye mahkum olur. Başarması için jineolojinin ortaya koymuş olduğu tarihsel-toplumsal bilinç ile kadın hakikatini çözümlemesi ve buradan kadın örgütlülüğünü çoğaltarak yürütmesi belirleyici bir öneme sahiptir.

Kadın gerçeğinden bağımsız bir hakikat yoktur

Çağımızın hakim yöntemi haline getirilmiş olan bilimcilik, tüm hakikati parçalamasıyla meşhurdur. Evrenin, dünyanın, yaşamın, doğanın, tüm canlıların ve toplumsal canlılığın, insan ve insanda da kadın-erkek gerçeğini parçalamanın, insan ruhu ve bedenini birbirinden koparıırken bunları da kendi içinde binbir parçaya ayırmanın yöntemini çok çeşitli varyasyonlarıyla hayata geçirir. Bugün kapitalist modernite sisteminin krizli-kaoslu yaşanamaz düzeye gelmiş olan yaşamı, insan gerçekliği, çok büyük oranda

bilimciliğin bu parçalayıcı ve anlamsızlaştırıcı yönteminden kaynaklı olarak açığa çıkmıştır. Özne-nesne ikilemi, yaşamdaki her ögeye uyarlanmış olan bu öznenin iktidar nesnenin köle haline getirildiği ikilem, görebildiğimiz de ötesinde tahribat ve yozlaşma yaratmaktadır. İşte jineolojinin özne-nesne ve ruh-beden ikilemini aşması, evrensel ve yerel olanın bütünlüğünün farkında olması, düz-çizgisel ve döngüsel kaderci dogmatik bakış açılarından arınarak toplumcu ve esnek kadın bakış açısına ulaşması, tarihi ve günü buluşturarak an'da özgürlük sosyolojisini gerçekleştirmesi bizlere sunmuş olduğu muazzam özgürleşme gücü ve olanağıdır. Jineoloji, varlığın zaman ve mekan olguları ile ilişkisini bütünlüklü ele alarak burada açığa çıkan oluşum ve değişim gücünü görür, aynı zamanda bunu bir yöntem olarak takip eder. Bununla bağlantılı olarak da oluşum ve değişim diyalektiğinde, farklılıkların nasıl bir özgürlük potansiyeli ve olasılığını geliştirdiğini ortaya koyar. Esnek ve bütünlüklü bir biçimde, olgular ve varlıklar arasında erkek egemenliğinin yaratmış olduğu bağlantılandırma-iliskilendirme biçimlerini yeniden yeniden ele alır, sorgular ve doğal, eşit ve özgür bağlantılandırma-iliskilendirme biçimlerini geliştirir. Bunun için Önder APO'nun ifadelendirdiği biçimiyle en zengin biçimde yorumlama, çözümleme yöntemini geliştirir. Kadın gerçeğinden bağımsız bir hakikat yoktur, olamaz. Bu nedenle mevcut dünyada kadın gerçeğini dışalayan, reddeden, ezen bilim, felsefe, mitoloji ve din hakikati ifade etmez. Yalancıdırlar, kadına karşı çarpık ve sapkın söylemleri ve eylemleriyle tam bir özel savaş aracındırlar. Jineoloji, bu egemen erkek ideolojisinin tüm

yalanlarını, çarpıtmalarını, saptırmalarını deşifre edip kadın ve toplum hakikatini aydınlatır. Tarihi kadın boyutuyla canlandırır, ayaklandırır ve yürüme, mücadele etme gücü kazandırır. Bilme veya düşünme deyip geçmeyelim, kadını kadın yapan bilme ve düşünme gücüdür, bunun için sahip olduğu kendine ait kadınca düşünebilme, yorumlayabilme gücüdür. Düşünme biçimleri, yaşam biçimlerini, ilişki biçimlerini, var oluş biçimlerini geliştirir. Bir kadın nasıl düşünüyorsa, nasıl düşünmeye alıştırmışsa öyle yaşıyordur, öyle ilişki kuruyordur, öyle hayatını devam ettiriyordur. Düşünmeden bağımsız bir yaşam algısı ve biçimi yoktur. Jineoloji, bu anlamda bizden çalınmış olan düşünme gücümüze yeniden sahiplenmenin, çarpıtılmış düşünme biçimimizi doğrulaştırmanın, iktidar-köle ikileminde anlamsızlaştırılmış, mal-mülk haline getirilmiş ilişki biçimlerini aşip anlamlı, sevgi-saygı, ahlak içerikli ilişkileri yaratmanın bilimidir. Var olan erkek egemenlikli sisteme karşı isyan ederken yöntemli ve anlamlı bir düşünce sistemine, bilim yöntemine ve düşünce birikimine sahip olmamız çok önemlidir. Topluma, ahlaka, kadın hakikatine dayalı olarak sürekli anlam yaratan bir düşünce gücü, genç kadınların isyanını özgür yaşamın inşasıyla birleştirir ve başarısını garantiler. Aksi takdirde vurguladığımız gibi genç kadın her isyanında bir yenilgiyle ve imhayla karşı karşıya gelir. Bu nedenle genç kadın isyanı, önce düşünsel sorgulama ve isyanla başlar, buradan da yaşamdaki, tarihteki her şeye yönelir. Bir sistem ve yöntem dahilinde bu sorgulamayı yaşıyorsa o zaman bu isyan nasıl bir yaşam inşa edeceği konusuna yönelir ve ikinci doğuşunu da bu temelde gerçekleştirme zeminini yakalayabilir.

Genç kadın, jineolojiyle kendisi olur, herkesten farklı olur

Jineoloji, kadın açısından kökleriyle yeniden tanışma, buluşma ve kökleri üzerinden yeniden yükselme bilincini yaratır. Tarihteki köklerini tanıdıkça, keşfettikçe, içindeki tanrıçayı, içindeki İnanna'yı, Star'ı, Lilith'i, Tiamat'ı, Afrodit'i, Şahmaran'ı da tanır, keşfeder. Toplum yaşamının teşisini yeniden eline alıp özgürlük, eşitlik,

Jineoloji, kadın açısından kökleriyle yeniden tanışma, buluşma ve kökleri üzerinden yeniden yükselme bilincini yaratır.

güzellik ve aşk adına yeniden çevirmenin, ilişkileri yeniden örmenin o büyüleyici ve mucizevi gücünü kendisinde fark eder. Star'ın (İştar'ın), Tiamat'ın, Lilith'in, Şahmaran'ın itaat etmeyen, teslim olmayan, yaşamı, toplum ve kadın değerlerini ölümüne savunan, yaşamın ve ölümün, savaşın ve barışın kaderini belirleyen kök değerlerini içinde hisseder, keşfeder, canlandırır. İçindeki tanrıça canlandıkça genç kadının isyan gücü büyür, kadın arkadaşlarından başlayarak tüm toplumu, erkek gerçekliğini değiştirip dönüştürmeye doğru akar. Genç kadın, jineolojiyle kendisi olur, herkesten farklı olur, farklılığıyla ve xwebunluğuyla derinlik ve güzellik kazanır. Nasıl yaşayacağını, nasıl ilişkileneceğini, nasıl örgütlenip mücadele edebileceğini bilir. Kendisini, kadın arkadaşlarını, toplumu ve doğayı nasıl koruyacağını bilir. Genç kadınlar öz savunmayı ve özgür yaşayıp ilişkilenmeyi başardıkça da tanrıçalar modern çağda canlanmaya, yaşamdaki asli yerini almaya başlar. Kökleri bugünle buluştukça, çağın maskesiz tanrılarına, çıplak krallarına ve onun erkek uşaklarına karşı destansı bir mücadele geliştirir. Dikkat edilirse jineoloji bilinciyle isyanda, kaba isyan, sadece red etmek yoktur. Burada isyan ve inşa bilinciyle bağlantılı olarak, her türlü iktidarcı, köleleştirici bağlardan, bağımlılıklardan kopuş, sonsuz boşanma vardır. Aileden, aşiretten, mahalleden, okuldan başlayarak devlete ve onun kurumlarına, kapitalist sistemin şerbetlenmiş zehirli alışkanlıklarına kadar uzanan bir biçimde genç kadını hapseden görünür ve görünmez

ağlar vardır. Aşk adı altında dayatılan korkunç bağımlılıklar ve katliamlar, yine cinselliği tüm yaşamın merkezine koyan dehşet bir sistem vardır. Sahte özgürlükler, sahte zevkler, sahte aşklar, sevgiler, sahte kişilikler alabildiğine yaygınlaşmış bir durumdadır. İşte genç kadın aile içi tahakkümcü ilişkilere, sahte aşk ilişkilerine, geleneksel kadın veya erkekleşen kadın özelliklerine, geleneklerin ve devletlerin dayatmış olduğu tüm cinsiyetçi alışkanlıklara, saldırılara, uyuşturan her şeye karşı jineoloji bilinciyle isyan etmelidir. Jineoloji, genç kadının yeniden ve özgürce ikinci yeniden doğuşunun bilimidir. Esnek, akışkan, anlamlı ve özgürleştirici düşünce gücüyle, genç kadını geliştirir, güzelleştirir, nurlandırır, aydınlatır.

İsyanını büyütür, derin anlamlar kazandırır. Tıpkı çağımızın dehakı olan TC faşizmine karşı savaştan YJA/STAR'lı genç kadın yoldaşlarımız gibi. Tıpkı genç kadın öncülerimizden olan Şehit Bişeng Brusk, Şehit Sara Hogir gibi. Onların gözlerindeki ışığın, yüzlerindeki nurun kaynağı, Kadın Kurtuluş İdeolojisinin ve Jineolojinin yaratmış olduğu düşünme, isyan ve özgür yaşamı inşa gücüdür. Erkek egemenliğine, sömürgeciliğe, her türden sömürüye karşı kendini, doğayı, kadınları ve halkını savunabilen genç kadın öncülerimiz, bize genç kadınların isyan ve ikinci doğuş pusulasını çok net bir biçimde göstermektedir. Onlara bakalım, onlarla yaşayalım, yüzümüzü tüm bu değerlerin yaratılmasına önderlik etmiş olan Önder APO'ya ve bu değerlerin doğduğu mekan olan dağlara dönelim. Jineoloji bilinciyle isyanın gerçek güzelliği ve anlamını, kaynağıyla buluşarak yaşayalım, yaşatalım.

Çağımızın hakim
yöntemi haline
getirilmiş olan bilimcilik,
tüm hakikati
parçalamasıyla meşhurdur.

Yeni bir yıla
daha girdik.
Yine, yeni bir kışın
tam ortasındayız.

AYAZI

Her zemheri fırtınası ile
birlikte bir buz kesilmiş
gerçek var ki bütün
soğukluğuyla kendini

KIRAN

hatırlatıyor. O gerçek ki ne vicdan
ne adalet, ne ahlak ne hak bilmez.
İnsana dair ne varsa menfaate
kurban eder. Kalp buzdandır.

DİRENİŞ

Hissetmeyi bilmez. Damarlarında kan
yerine Atlas okyanusunun kuzey suları akıyor
sanki. Buz. Hep buz. Dondurucu soğuklar
ve donan bir kalp, duygudan kopan bir akıl.
Önce Şubat'ın 15'inde kendini gösterdi
sarı sıcak buğday ülkesinin evlatlarına. Bir
halkın, yok sayılan varlığını şahsında bulduğu
Önderini zemheri fırtınada kaçırdı korsanlar.
Takım elbiseleri, ifadesiz suratları ile hukuk
havasını vermeye çalışsalar da aslında modern
zamanların korsanları onlar. Yaptıkları hırsızlık,
talan, gasp değil mi ki? Ne kadar inkar etseler de
düzenleri sömürü düzenidir. Savaş gemilerinin
sağlamlığına güvenerek işgal etmedikleri deniz
bırakmazlar yeryüzünde. Halkların tarihlerini
sakladıkları hazineleri ele geçirip kölelik
zincirlerini boyunlarına takarlar hep. Tek bir
özgür halk kalmayana kadar. Hedefleri budur.
Fethedilmedik diyar ve can kalmayana dek.
Leviathan'dır o, fırtınalı sulardan fırlayan
ejderha, korkunç yaratık. Bir zamanların
sığınakları adalar artık zindan. İmralı zindan,
Leviathan hem kurucusu hem bekçisi. Leviathan
NATO, Leviathan Avrupa Konseyi. Leviathan
işte kapitalist modernite. Leviathan küresel
hegemonya. Zemheride peşine düştüğü Güneş'i
karartmak, ışığını söndürmek, ısınıyı yok
etmek için korsanca kaçırarak adada esir alan
bizzat odur. Elbette ki yerli bekçisi de var, onun
da kirli hesapları var. Boyun eğdiremiyor ya, bu
kez zindan içinde zindan misali, Leviathan'ın
ağzından fışkıran cehennem ateşiyle teslim
almaya çalışıyor hiçbir soğuğun eritemediği
Güneş'i. Korsanın işbirlikçisi bir hayduttur o.
Elinde yoktur kılıcı, yiğitçe dövüşmeyi bilmez.

Hançeri
alçaktır.

şantajdır.

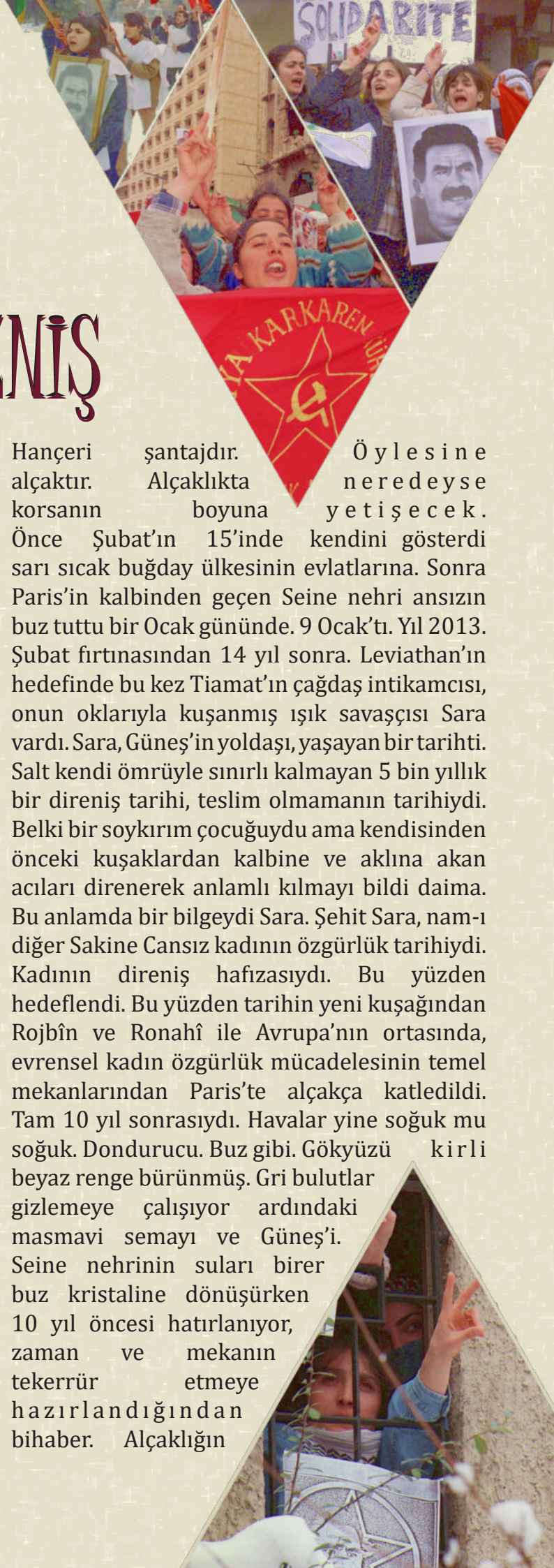
Alçaklıkta

boyuna

Öylesine
nerede yse

yeti secek.

Önce Şubat'ın 15'inde kendini gösterdi
sarı sıcak buğday ülkesinin evlatlarına. Sonra
Paris'in kalbinden geçen Seine nehri ansızın
buz tuttu bir Ocak gününde. 9 Ocak'tı. Yıl 2013.
Şubat fırtınasından 14 yıl sonra. Leviathan'ın
hedefinde bu kez Tiamat'ın çağdaş intikamcısı,
onun oklarıyla kuşanmış ışık savaşçısı Sara
vardı. Sara, Güneş'in yoldaşı, yaşayan bir tarihti.
Salt kendi ömrüyle sınırlı kalmayan 5 bin yıllık
bir direniş tarihi, teslim olmamanın tarihiydi.
Belki bir soykırım çocuğuydu ama kendisinden
önceki kuşaklardan kalbine ve aklına akan
acıları direnerek anlamlı kılmayı bildi daima.
Bu anlamda bir bilgeydi Sara. Şehit Sara, nam-ı
diğer Sakine Cansız kadının özgürlük tarihiydi.
Kadının direniş hafızasıydı. Bu yüzden
hedeflendi. Bu yüzden tarihin yeni kuşağından
Rojbîn ve Ronahî ile Avrupa'nın ortasında,
evrensel kadın özgürlük mücadelesinin temel
mekanlarından Paris'te alçakça katledildi.
Tam 10 yıl sonrasıydı. Havalarda yine soğuk mu
soğuk. Dondurucu. Buz gibi. Gökyüzü kirli
beyaz renge bürünmüş. Gri bulutlar
gizlemeye çalışıyor ardındaki
masmavi semayı ve Güneş'i.
Seine nehrinin suları birer
buz kristaline dönüşürken
10 yıl öncesi hatırlanıyor,
zaman ve mekanın
tekerrür etmeye
hazırlanmış
bihaber. Alçaklığın

Evrensel Tarihi yazılmaya devam ediyor. Leviathan bir Babil efsanesi değil, gerçektir. Şehit Sara, Rojbîn ve Ronahî'yi Jin Jiyan Azadî formülü ile anmaya hazırlanırken Evîn Goyî, can mı verecekti aynı mekanda, aynı tarihte? Ocak'ın 9'unda yoldaşlarının resminin yanında onun mütevazı gülümsemesi mi yansıyacaktı suretten? Ama Şehit Evin de Jin'dır, Jiyan'dır, Azadî'dir. Tıpkı Şehit Sara, Şehit Rojbîn, Şehit Ronahî gibi.

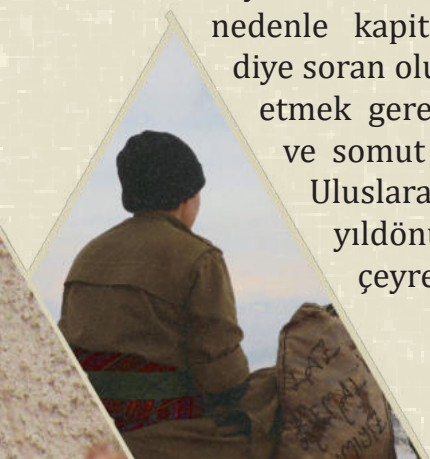
Leviathan ise alçaktır. Leviathan kimdir?

Leviathan mitolojik bir hikaye, uydurma bir karakter değil. Leviathan küresel kapitalist sistemin kendisidir. Kendince tarihsel bir tutarlılık içinde binlerce yıldır sömürü ve talan düzenini genişleterek sürdürmek için başta kadınlar olmak üzere özgür halkları boyunduruk altına alandır. O, Sümer'den başlayan ve bugün Kapitalist Modernite diye bilinen merkezi uygarlık sisteminin kendisidir. Jin Jiyan Azadî formülünde dile gelen hakikatle antagonist çelişki içinde olup jin'a karşı erkek egemenliği, jiyan'a karşı ölüm ve katliam, azadî'ye karşı baskı ve köleliktir. Düşmanlığı varoluşsaldır zira varlığı zulme, sömürü ve iktidara dayanıyor. Çağımızda kadın öncülüğünde özgür yaşamı temsil eden Önderlik, hareket ve mücadeleyle bundan ötürü varlığına tehdit olarak görüyor. Varlığının teminatını, tehdit olarak gördüğünün yok edilmesinde buluyor. Seine nehrini buz kesen her iki Paris Katliamı'nın anlamı budur. Ve bu gerçeğin belki de en somutlaşmış hali olarak 15 Şubat Komplosu ile İmralı Tecrit ve İşkence Sistemi bu nedenledir. Kapitalist Modernite'yi ve onun öncüsü olarak küresel kapitalist hegemonya sisteminin özü en çıplak haliyle burada dile gelmektedir. O nedenle kapitalist modernite nedir diye soran olursa ona İmralı'yı işaret etmek gerekir. Bundan daha açık ve somut hali ve ifadesi yoktur. Uluslararası Komplo'nun 26. yıldönümünü karşılarken, çeyrek asrı aşkın zamandır

çağdaş Promete gibi İmralı kayalıklarına çakılmış olan Önder Apo'nun 'tecrit devam ediyor' sözleri karşısında bir kez daha bu tecrit ve işkence sisteminin arkasındaki gücü, onun mimarından bekçisine kadar kirli düzenini bilince çıkarıp bu temelde mücadeleyi geliştirmemiz elzemdir. Kürdistan'daki her gelişmenin doğrudan İmralı'da geliştirilen uygulamalar ve Önder Apo'nun bunun karşısında sergilediği direniş ile bağlantılı olduğu, aynı şekilde Kürdistan'ın her parçasında ve yurtdışında yürütülen mücadelenin sağladığı her başarının da İmralı'ya yansıdığı gerçeğini her an aklımızda tutmalıyız. Bununla birlikte ülkemizde işgalci güçler tarafından yöneltilen hiçbir saldırının da salt söz konusu güçlerle sınırlı olmadığını, Kürdistan'da atılan her adımın kapitalist modernite kaynaklı ve kapsamlı olduğunu iyi bilmeli ve direnişimizi de bu kapsamda geliştirmeliyiz.

Kış zorlu bir sınavdır

Yağmursuz geçen bir sonbaharın ardından ıslatılmadığından ısınamayan toprak ayaza direnmektedir şimdi. Her kış korkunç mu? Kış ayları alçaklığın zamanı mı? 2015'i 2016'ya bağlayan kışdır özyönetim direnişlerinin aklımız ve yüreğimize nakşedilen dönemi. Bir kış günüydü - aylardan yine Ocak - Afrin'e işgale başladıklarında. Bir kış günüdür Kobanê'de aynısını tekrarlamaya çalışıyorlar. Zemheri zamanlardır. Kış zorlu bir sınavdır. Direniştir. Dirayettir. Bahara çıkan mevsimdir. Baharı güzel ve anlamlı kılandır. O yüzden bizim nezdimizde hatıradır. İyi, güzel, doğru ve özgür yaşam uğruna kalplerini iyilik, güzellik, doğruluk ve özgürlük ile dolduran can yoldaşlarımızın, Şehitlerimizin anılarını, gülüşlerini, iradelerini, hayal ve umutlarını en çok anımsadığımız zamandır. Ve intikam zamanıdır en çok da. İntikam zamanıdır. Özgürlük zamanıdır.

KAMPÜS DUVARLARININ ÖTESİNDE ÖZGÜRLÜĞÜ ARAMAK

Hepimiz içinde yaşadığımızı sandığımız bu kölelik koşullarında bir şekilde 'ÖZGÜR OLMANIN YOLLARI'ni ararız. Bu arayış insan doğasının özde kadın doğasının bir gereği olarak karşılaştığımız bir duygudur. Ve, ekmek su kadar ihtiyaç duyduğumuz yaşamın 'nasıl olması' gerektiğine dönüktür. Arayışın olduğu yerler her ne kadar yaşamın bir bütününde olsa da asıl yoğunlaştığı yer üniversite dönemleri olmaktadır. Bunun temel nedeni algıda oluşturulan çarpık özgürlük anlayışıdır. Kendimizi üniversitelerde daha 'özgür' ve daha 'dokunulmaz' sanırız. Halbuki asıl gerçeklik bunların çok daha ötesindedir. Özgürlük kendimizi sistemden koparabildiğimiz ölçüdedir. Duygusu, düşüncesi köle olanın fiziki özgürlüğünün bir anlamı yoktur. Mekanların özgürleştirici olgusu ancak nasıl yaklaştığımızla alakalıdır. Hiçbir mekan insanın özgürleşme adımlarında engelleyici bir faktör olamaz. Aslında bir bakıma özgürlük adına en çok baskılandığımız-kendimizi baskıladığımız mekanlardır. Ne özgür düşüncenin açıkça ortaya konulduğu ne de özgür yaşam koşullarının olduğu bir yerdir. Aksine muğlak bir düşünce yapısının olduğu, fabrika ürünü insan tipinin yaratıldığı, tek tip insanlaştırmanın yerleri olmaktadır.

Diplomalı Köle Olarak Mezun Olmak

Savaşın ekonomik koşulları etkilemesi ile açığa çıkan kendini geçindirme sorunu genç kadınları iş-para arayışına sürüklemektedir. Karşımıza çıkan imkanların imkansızlıktan kaynağını aldığını bilmemize rağmen köleliğin yarattığı aşağılıktan kurtulmak için önümüze çıkana teslim olarak bir süreliğine bu durumun hayatımızın bir bütününe sirayet edeceğini göremeyebiliyoruz. Üniversiteler fuhuşun, uyuşturucunun ve ajanlaştırmının mekanları haline getirilmektedir. Elbette bu yeni bir durum değildir. Özel savaş politikalarının bir sonucu olmaktadır. Tabiri caizse 3 kuruşa tabi olmak anlamına gelmektedir. Yaşamının ne demek olduğunu bilmeden yaşamak, köleliğe adım attıran üniversitelerden diplomalı köle olarak mezun olmak onursuzluğun bir başka adı olmaktadır. Bugün üniversitelerde genç kadınları bekleyen yeni bir yaşamın kapıları değil köleliğin kapıları açılmaktadır. Mezun olmak geleceği belirsiz resmi bir belgeyle dayatılır ki genç kadınlar da bu belgeye kendilerini kaptırarak farklı arayışlar içerisine girerler. Bu şekilde genç kadınların özgürlük arayışlarının kaybolması hedeflenir. Kürdistan ve Türkiye

üniversitelerinde de bunun yansımalarını görüyoruz. Genç kadınlara dönük yapılan her bir saldırı esasında özgürleşmek isteyen kadınların mücadelesine karşı yapılan bir saldırdır. Gülistan Doku, Rojbin Kabaiş'i, Firdevs Babat şahsında t.c faşist devletinin genç kadınlara karşı uygulamış olduğu politikaları iyi anlamalıyız. Gelecek vaat eden üniversite politikalarının esasında geleceği nasıl katlettiği görülmelidir. Yine dikkat edelim, üniversite kampüslerinin şehirden uzak yerlerde yapılmasının tek amacı gençliği tutsak etme, denetim altında tutma özgür iradedden yoksun bırakmadır. Fakülteleri birbirinden ayırarak ihtimal bir örgütlenmenin önüne geçmektedir. Direniş gücünü, var olan potansiyeli kampüslerde eritmeyi, her türlü yönelimi meşru kılmaktadır. Özel savaş mücadele tarihimiz boyunca en fazla bu dönemde yoğunlaştırılmış, çok yönlü ve her alan üzerinden bir saldırı konsepti ile devreye konulmaktadır. Üniversiteler, liseler, öğrenci gençler ve genç kadınlar üzerinden bütünlüklü bir özel savaş saldırısı ile yönelmektedir. 'Çökertme Planı' dedikleri de özünde bir özel savaş konseptidir. Tüm imkanlarını seferber ederek sonuç almak için devrededir. Bütün kaybetme nedenlerini ve koşullarını böylelikle bertaraf etmek, kadın mücadelemize kaybettirmek istemektedir. Bu nedenle her zamankinden daha fazla ideolojik düşünmek, ideolojik ölçülerle yaşamak ve mücadele etmek gerekiyor. İdeolojik ve yurtsever bilinçle hareket etmek, muazzam bir disiplin ve yoğun bir tempoyla çalışmak, etkili mücadele yürütmek gerekir. İdeolojik çizgi ve cins mücadelesini radikalleştirmek, tüm duyarlılığımızla düşman gerçekliğini bilince çıkartma, yaptıkları ve yapacaklarına karşı önyargılı yaklaşarak mücadele etmek gerekmektedir. 3. Dünya savaşının kesinlikle kazanması gereken tarafı olarak kadın bilincini, özgür kadın duruşu ve radikal savaşçılığını yapmamız ve düşmanın tüm özel savaş politikalarını boşa çıkarmalı ve bunun için düşmanın

medet umduğu zaaflara geçit vermemeliyiz. Özgürlük arayışını güçlü kılanlar bu saldırıları önleyebilir, yaşamı

yaratanlar fuhuşu engelleyebilir, direnenler uyuşturucunun etkisini kırabilir, savaşanlar ajanlaştırma politikalarını bir bütün teşhir edebilir. Başka türlü kendini bilmemedir, gücüne sahip çıkmamadır.

Genç kadın potansiyeli devrim potansiyelinin öncü gücüdür

Üniversitenin genç kadınlarda yaratmak

istediği kişilik artık teşhir edilmiştir. Bunun için karşı saldırı olarak neler yapılması gerekir; hem üzerine tartışılması hem de pratiğe geçirilmesi noktasında önemli hususlardır. Kendini özgürlüğe adanmanın nasıl bir güç gerektirdiğini görerek örgütlü bir güç haline getirmek sömürgeci-asimilasyoncu politikaları boşa çıkartır. Düşmana vurulabilecek en büyük darbe özgürleşme adımlarını büyüttür. Yönünü yaşamın büyütüldüğü yerlere çevirmektir, gözünü zirveye dikmektir. Bunca kirliliğin içerisinde kendini kurtarmak ancak direnmekle, mücadele etmekle ve en önemlisi ise öz savunma gücünü oluşturmakla gerçekleşebilir. Genç kadınların özgürlüğe özlemini giderecek yegane yol her türlü saldırıyı boşa çıkartacak bir direnişi açığa çıkartmaktır. Kürdistan toprakları ciddi bir saldırının eşiğindeyken kendini uzak tutmak kimliğinden, toprağından kaçıştır. Dağlarda gerilla kahramanca direnirken, Rojava'da halk katliamının eşiğinde kendini savunacak gücü açığa çıkarmış savaşıırken üniversiteli genç kadınların da aynı direnişçi ruhu kuşanması gerekir. Her türlü saldırıya karşı özgür kadın duruşuyla sürece katılmak kendine de düşmana da cevaptır. Dünya halklarının, kadınlarının umutlarına bir cevap oluşturan Kadın Özgürlük paradigmamız, içinden geçtiğimiz savaşın en yakıcı döneminde asıl en çok ihtiyacını duyduğumuz bir çözüm kapısıdır. Önder APO 'Kürdistan'da kadın potansiyelini bu sürece akıtmak çok önemli bir görevdir' belirlemesini yaparken asıl gücün kaynağına işaret etmektedir. Bu temelde devrime kanalize edilen her bir üniversiteli genç kadın özgürlük uğruna verilen bedellerin ve mücadelenin başat gücü olma konumunu teşkil etmektedir. Kendimize biçeceğimiz en önemli

Genç kadın potansiyeli devrim potansiyelinin öncü gücüdür.

misyonun devrimcileşmek olduğunu bilerek karşımızda duran görevlere her zamankinden daha fazla sahip çıkarak sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz. Kadınsız bir devrimin gerçekleşemeyeceği gerçeğinden yola çıkarak genç kadının rolünü oynayacağı zeminlerden birinin de üniversiteler olduğunu göz önünde bulundurarak yapılması gereken; özel savaşa karşı durmak ve örgütlülüğünü büyütürken katılımını sağlamaktır. Bunun ötesinde bir arayışın içinde olmak bireyi sadece yok oluşa götürür. Bu da düşmanın asıl hedefidir. Genç kadın potansiyeli devrim potansiyelinin öncü gücüdür. Bunun bilinciyle hareket etmek kişiyi özgürlüğe yakınlaştırır. Özgürlüğe koşmak, kendini aşmak devrimci mücadeleyi yürütmek özgür kadın kişiliğini açığa çıkartmakla gerçekleşebilir.

OPERASYONA LI ROJAVAYÊ ZAPÊ Û TISTÊN KU FÊRÎ ME KIRIYE

Di 25'ê Gulana 2022'an de netew-dewleta KT (Komara Tirkiyê) ya faşîst li Gundê Fila ango bi navê xwe ya îro li Eyaleta Şehîd Delîl a Rojavayê Zapê, operasyoneke dagirkirinê da destpêkirin. Ev operasyon du salên xwe tije kir û ket sala xwe ya sêyemîn. Di vê operasyonê de gelek aliyên berxwedaniya Apoyî, nexasim di şer û berxwedaniya hêzên YJA-Star'ê de gelek tiştên ku em vebêjin û fêrbibin hene. Mirov dikare kêlî, kesayet û bûyerên wêjeyî yên ku dikarin bibin mijarên romanên di vê berxwedanê de bibîne. Weke sosyolojîk jî di însakirina civakbûneke nû de, bi hev re hûnandina şer û jiyane wek rêbazekî nû ye. Bi awayeke sosyolojîk pêwendîya di navbera eşq û serkeftin, serkeftin û mirov de, bi aliyên xwe yên birdozî ve, hemû keliyên azadiyê bi awayekî yekpare dikarin werin lêkolîn kirin û nîqaşên dirêj li ser werin pêşxistin. Teknîka gerîla ya li hember teknîka Nato'yê, di heman demê de, di aliyê leşkerî de li hember dijmin serweriya taktîkî û asta me ya fermandariyê, li hember artêşên faşîst yên dewletan afirîneriya teknîkî ya artêşa gel dikarin analîz

bikin. Em dikarin wana bi berfirehî jî vebêjin. Gelek tiştên ku dikarin bibin mijarên fîlman, destanan, helbestan û çîrokan hatin jiyan kirin, hatin dîtin û şahîdî ji van bûyeran hatin kirin.

Porên Wan Jinan Newaze

Mîrovên ewqas esîl û bedew di vî şerî de cihê xwe girtin ku, em dikarin her yek ji wan bişibînin qehremanên mîtolojiyan, an jî her yek ji wan bi xwe dikarin bibin qehremanên mîtolojiyan. Carna dibêjim xwezî Yaşar Kemal an jî Homeros hebana û wana ev destanên me vegotibana. Vegotinên Homeros yên li ser Hektor, Troya, Afrodît hê jî me nêzî wan dike û weke ku ew jî yek ji me ne, bi hestiyarî û bi hîskirin dixwînin. Homeros an jî Yaşar Kemalên me jî derdikevin, lê belê ew jî di nava şer û zêdebûna karên pratîkî de derfet nabînin ku binivîsînin. Kî dizane, dibe ku rojekê Doxa, Şahîn, Delîl, Hêzil, Havîn, Nalîn, Serxwebûn, Ekîn, Şervan û Hewrê jî mîna destanekê werin gotin... Di nava çîrokê de ew jinên dest bi şûr, bi firîne ve diçin ser ejderhayan... Porên wan

jinên newaze (harîka) jî li ber ba dikevin difirin û diçin... Bi rastî jî, di destên wan de şûrên biçûk, mîna xwedawendên şer bi ser ejderhayan de diçûn. Destên û laşên wan biçûk bûn, lê ew şervanên wisa egîd bûn ku dilên wan ji ejderhayan hê mezintir bû. Trajediya me jî di vir de ye. Em nikarin qehremanên xwe yên çîrokan vebêjin. Nikarin fêhm bikin û nikarin pênasê bikin. Her ku em dixwazin behs bikin, hestekî wisa jiyanê dîkin ku qey em hinek tişt ji wan kêmtir dîkin. Niha di kêliya nivîsandina wan de jî ez vê difikirim. Ez bawer dikim ku carna peyv wateyê kêmtir dike. Ji ber ku me hîn jî peyvên xwe bixwe peyda nekirine. Dema ku biyanîbûna hin tiştan û di ser de jî di bin bandora qirkirina çandî de tengbûna îfadeyan û feqîrtiya ziman jî tê, mirov dibêje ka emê çawa bînin ser ziman? Helbesta Ahmed Arîf ya ku 'Seni anlatabilmek seni, iyi çocuklara, kahramanlara' dibêje û berdewam dike, ji ber ku helbesta erdnîgariya me ye, her tim em xwe tê de dibînin. Em di nav jiyanêke mucîzewî de ne. Lê em nikarin mucîzeyan fêmbikin, di wexta xwe de bibînin û vebêjin. Perî û xwedawendên şer ên li gundê Fila û rêhevalên wan, qehremanên efsaneyê ne ku vê mucîzeyê li dardixin e. Mîna hemû şervanên PKK... Tu li ku derê mêzebikî jî dikarî mucîzeyê Mûsa ya ku di nava şerê di oxira jiyanê de tê kirin de bibînî. Ew mucîzeyê

Musayê ku bi asayê(gopal) xwe ji nava axê av derdixîne; Sehneya Îsayê ku can dide miriyan jî di her kêliyê de dikare derkeve beramberî me.

Seroktî Jiyanêke Mucîzewarî Pêşxist

Ferq û cudahiya Serokatî dibe ku di vir de be. Mucîzeyên beriya xwe, bi xwe ra vedibêje. Serokatî mîlîtanên ku di wan de mucîze ava kirî de, domdar kir, belav kir û gihand her derê. Jiyanêke ku her roja wê bi mucîze û pêşketinan ve tijî ye afirand. Ev jiyanêke ku hê di destpêke de serkeftî ye. Şerê ku îro derdikeve jî rêyên serkeftin û binkeftinan her tim dide lêpîrsîn kirin. Aforîzmaya 'Dîrok di roja me de veşartî ye, em jî di destpêka dîrokê de veşartî ne' tam jî di vî şerî de derketiye holê. Hemû kêliyên PKK efsûneya tiştên di destpêka dîrokê de tîne roja me ya îro û hemû kelî vê îfade dîkin. Ez ji vê bawer dikim û dixwazim bibêjim ku di nava du salan de tiştên ku derketine holê jî evin. Mabesta min pirole kirina şerê li vê derê nîn e, mebest bi layiqî behs kirin e. Dizanim ev ne gengaze lê dîsa jî ezê hewl bidim vebêjim. Hevalên min ên hêja jî dikarin cihên kêmtir mayî temam bikin, ji xwe ew bi çalakiyên xwe ve behsa her tiştî dîkin... Ya rastî min dixwest bi zimanekî mîtolojîk vebêjim. Lê niha li vir nabe. Vegotinên mîtolojîk û anîmasyonî hê xweştirin. Dibe ku rojekê

!!
**Ev jiyanêke ku
hê di destpêke de
serkeftî ye.**

zarokên me fîlmên anîmasyon ên van rojan çêbikin. Doxa mîna moriyekê, barekî sê qatê laşê xwe yê biçûk hilgirtibû ser pişta xwe, li gel ewqas zehmetî û bê derfetî gotibû 'Ez hinek qelî jî bibim ji hevalan re' û barê xwe hê girantir kiribû. Rojê kevçiyek qelî dixistin nav savara xwe û ev xwarinên bêhempa, xweşî û tehma bi hevrebûyîne bi xwe ra dianî. Di loqantayên herî buha de, li ser sifreyên herî mezin jî ti kes nikare vê tehmê hîs bike. Vaye ev resma (wêne) herî bi kalîte(wesf) ya ku jiyana nû xwe tê da îfade dike ye. Min dixwest anîmasyona vê çêbikim... "Belê, ejderhayan baskên xwe yên bihêz û dirêj vedikirin û li ezman difiriyan. Agir û pêtên ku ji devên wan derdiket, daristan dikirin xwelî. Heywan bi tirs direviyan. Keçikeye bêtirs jî çavê xwe berdabû ezman, kulma xwe şidandibû û bêyî ku wana ji ber çavên xwe birevîne temaşe dikir. Piştra kêra xwe girt destê xwe û bi bazdan ber bi wan de firiya." Belê, min dixwest wêrekiya Nalîn wisa vebêjim. Lê min got ya, ev nivîs niha wisa nabe. Em dikarin di demeke din de wisa binivîsin. Dibe ku wê demê hê zêdetir bi amadekarî bim. Dibe hevala min ya ku ji anîmasyonan fêhm dike, dikare firsend bibîne da ku ez jê ra vebêjim ew jî anîmasyona van bûyeran çêbike. Belê ezê vegerim zimanê rojaneyî; Di destpêka salê de dijmin bi lêdanên balafir, keşif, hawan û obûsan ve qad bombardiman dikir. Li gorî xwe dixwestin li hember hevalan şerekî derûnî bidin meşandin. Lê êrîşên dijmin hişt ku heval êdî ji patîkayan (şiverêkan) derkevin û bikevin kûraniya eraziye. Ji ber ku dijmin her tim patîka û cihên ku tînan zanîn bombardiman dikir, heval jî neçar man û ji wan deran derketin. Bi vî awayî hûrgiliyên eraziye fêhm bûn. Ev rewş di demên piştî wê de pir bikêr hat! Dîsa jî em bejîn, bila dijmin nebihêze... Di PKK ya ku Serokatî afirandî de dîyalektîkek wisa heye. Dijmin çî bike jî PKK'yî dizanin ji vê sûd werbigirin û pêşketinekê jê çêbikin. Bi hatina mehên Nîsan û Gulanê ve lêdanên dijmin hîn zêdetir bûn. Hevalan jî hîn zêdetir tecrube û bawerî qezenc kirin. Beriya şerşehadetê nedicihdenihatibûn jiyan kirin û ji êrîşên dijmin darbe nehatibûn

xwarin, lewma ev avantajeke girîng bû. Di dawî de cenawerê dev bi xwîn di 25'ê Gulanê de piştî lêdanên balafir û kobrayan, leşkerên xwe daxistin û curet(cesaret) kirin ku pêlî axa me bikin. Di hin cihan de jî di rêya qereqol û cadeyên ku PDK'ê çêkirine de hatin. Operasyon dest pê kiribû. Beriya wê heval operasyona ku di Rojhilatê Zapê de destpêkirî bi baldarî şopandibûn û di mewziyên xwe de dixwestin piştgirî bidin. Bêguman beriya wî jî ji operasyonên Çarçela, Cîlo, Bakûr, ji berxwedanên rêveberiya cewherî, Rojava, Heftanîn, Xakûrkê, Siyanê û Avaşînê de gelek tişt fêrbibûn û lêhûrbûn kiribûn.

Çanda Rast Ya Şer

Operasyonên hemwext yên Girê Hekarî, Girê FM, Girê Cûdî ber bi meha Tîrmehê ve ber bi Girê Amediyê ve berfireh bû. Di meha Kanûnê de, ji Girê Amediyê û Girê Cûdî paş ve kişiyên. Piştî cardin di Tîrmeha sala 2023'an de li Girê Cûdî, di meha Îlonê de jî li Girê Amediyê operasyon dan dest pê kirin. Niha ev operasyon du salên xwe tije kiriye û ketiye sala xwe ya sêyemîn. Ev operasyona ku sê salin berdewam dike, di destpêkê de ji bo tevahî hêzên YJA-Star, ji me hemûyan re û ji hemû Apociyan re rastiye teorîk ên ku bi salan têra me bikin derxistiye holê. Depoya me ya manewî tije kiriye. Li hember êrîşên har ên faşîstan, hêzên me yên gerîla bi Pêngava Şoreşgerî ya Şehîd Savaş Maraş ve bersiv dan. Hemû çalakî bi rihê Savaş û bi rihê rastiya fedaiyên ku ew perwerde kirine ve hatin meşandin û hê jî berdewam dikin. Ji ber wan dizanibûn ku ger ew mîna Savaş bi derwîşane jiyan bikin, mîna Savaş şev û roj li hember dijmin kar bikin û tiştên nû pêşbixin, wê demê dikarin her tim gavekê di pêş de bin û hamle bikin. Ev operasyon ji bo dijmin xwe dispart kîjan konjunktûrê siyasî, gelo çî hesabên wan ên aborî, leşkerî û siyasî tê de hebû? Beyî ku behsa wan bikim, bi xetên stûr dikarin wana diyar bikim. Baskê têkoşîna çekdarî ya tevgera azadiyê li pêşiya politikayên qirkirinê yên rejîma dagirkere, lewma

dixwazin bêbandor bikin, bikşînin radestiyê û îmhâ bikin. Dixwazin ji bo qirkirina gelekî bingehêkî guncav avabikin. Û li ser van esasan jî dixwazin hebûna xwe bidomînin.

Plansaziyên Kîlîd Girtin Ser Dijmin Hatiye Girtin

Dewlet dibîne ku berxwedana netewî ya Kurdistan û vejîna jinên Kurdistanê wê dawîya wan bîne, lewma hedef kirin ku êrîşî navenda berxwedaniyê bikin. Dixwestin navendê bê bandor bikin, tesfiye bikin û berê xwe bidin Rêbertiya me. Dixwestin xwe bigihînin sînorên Mîsak-î Millî, bi hewesa Osman-î Alî, bibin dewleteke mezin û di herêmê de bibin hêza hegemon ya super, hinekî jî xîlafetê bi dest bixin û di encam de dixwestin bibin xwedî her tiştî. Lewma dixwestin kilîda herî girîng ya xwestekên xwe vekin, bikevin hundir û vê kilîdê bigirin. Hêvî dikirin ku Zapê bigirin û bi rehetî berê xwe bidin biryargeha navendî. Di berdewamiyê de jî dê operasyonên Garê, Qendîl û Rojava pêk bihatana, dê talan û şelandin berdewam kiribana. Navê operasyona 17 Nîsanê ya ku di Rojhilatê Zapê de dest pê kiribûn 'Pençe-Kilîd' bû. Şefê faşîst hê jî dibêje û soz dide 'emê vê havînê kilîdê bigirin.' Lê ew di esas de îtîraf dike û dibêje ev 3'ê salin em nikarin kilîdê bigirin. Bi xetên stûr hesabên dijmin wisa bû. Lê li hemberî wan, hesabên gerîla jî hebûn. Operasyona ku di Geliyê Zapê de çêbûba, dibe ku bibûya derfeta serkeftinekê. Dikarîbûn vê yekê weke şensekî binirxînin. Konseya Fermandarî digot 'emê li Zapê dijmin şah û mat bikin.' Konseya Fermandarî ya YJA-STAR'ê, Konseya Fermandarî ya HPG'ê bi van nîqaşan ve sal pêşwazî kiribûn, îdîa û biryardariya xwe diyar kiribûn. Piştra civîna salane ya YJA-Star Hêzên Taybet û Hêzên Taybet jî hat pêkanîn û di heman xetê de helwest hatin diyar kirin û biryardariya xwe danîn holê. Hesabên gerîla jî bi xetên stûr, SERKEFTIN bû. Hesaba bingehîn a gerîla 'DI JIYANÊ DE AZADÎ, DI ŞER DE SERKEFTIN' bû. Gerîla ji bo ku bibêje 'ŞAH MAT' ev şer weke firsendeke

mezin digirt dest. Ev mêzekirin û îdîa, xwe ne dispart amadekariyên şerekî ku em pir zêde pirole bikin. Lê ger ku di fikir û dil de zelalî hebe, her wiha bawerî û aqil hatibin gel hev, mirov dikarîbû her tiştî bike. Jixwe wisa jî bû. Rêheval Bager li Rojhilatê Zapê di nava şikefteke ku hîn nebûye senger û dihate gotin ku li hember teknîka dijmin nikare hefteyekê ber xwe bide de, ew şikeft kir sengerekî şer û ji mehekê zêdetir tê de şer kirin. Dijmin ji bo ku binketina xwe veşêre cenazeyên xwe sewitandin, her cure teknîk bi kar anîn, bombe bi kar anîn û xwestin bikevin hundir. Bi dehan û bi sedan kuştîyên dijmin çêbûn. Herî dawî ji bo tiştên hatine jiyîn û tecrubeyên hatine qezenc kirin bigihêjin partiyê, wan du heval erkdar kirin û ji wir derxistin. Û li hember dijmin çalakiya fedayî kirin. Bi dirûşmeya 'em ji jiyanê bi qasî ku di oxirê wê de bimrin, hezdirin' ev şehadet pêşwazî kirin. Wan danehevên xwe gihandin hevalên xwe, dizanibûn ku wê bi çalakiyên xwe ve hevalên xwe bidin jiyan kirin, lewma bi coş û moral mirin pêşwazî kirin. Û cardin bêmirinî li ser axa me çandin. Ew yek ji bo Gundê Fila pêşketineke herî girîng bû. Wan mîna Bager û Avzeman dijmin pêşwazî kirin. Em cardin li pêvajoya beriya operasyonê mêzebikin û bi vî awayî derbasî pêşwazî kirina operasyonê bibin.

KURTLARDAN KURTARDIX, ÇAQALLARA YEDİRMİYİZ!

Anlamıyorum anlamıyorum diyenlere
Aseslenirem ma ne oldiii, ma körsiniz, ma
duymiseniz, ma eşekten heç mi düşmediniz ma
aqlınız kimin başındadır? Ma siz alah aşqına
ka hele bana diyin diyin, bu faşist, çete, işgalci,
talanci, tecawüzcileri hiç mi tanimiseniz? Sanki
ilk defa düşman görmüş gibi yaklaşmayın u
hele hele insanlıx aşqına diyirem qardeşlikten
bahsetmeyin. Baxçeli olacax herif faşisttir,
faşist! û erdo ji ica axzımı bozmax istemirem
hema siz biliseniz nedir...! İca ka alaxın aşqına
bana diyin mana Kürdi bir sözümüz vardır
diyir “dijmine bav û kala, nabe dostê lawa”
ere biraz cinsiyetçi bir sözdür le anlatmax
istediğim siz heç görmişseniz dijminden dost
û yar olmuş. Ma görmiseniz ne yapiler bunlar
hov, wehhş û hema axlaq yoqsunidirler. İca
utanmiler Rojava topraxlarımıza, yurdumuza
gelmiş işgal etmeye çalışiler. Unutîler
tarixi, unutiler kendilerine KURT dedixleri
süreçlerde gençler onlari nasıl gömdiler. Bu
süreçlerde canımız, qanımız, Kürdistan’ın en
güzel evlatları kendilerini siper û feda ettiler.
İca şimdi daişten çoxalan çocuklarını bu kez
göndermişler saniler bizi bitirecekler. İca kurt
û kurmancî diyirem “kurtlardan kurtardixımız
topraxlarımızı, ica çaqallara mı yedirecexız” ...
Welleh o faşistlere seslenirem zaten basın

açıqlaması yapmax moda olmuş hema bende bir açıqlama yapam o faşistlere seslenirem; “ siz bizleri heç û heç tanımamışsınız. Arqanıza istedixiniz güçleri alın, istedixiniz top û tufexî alın, uçaxları û adını bile söyleyemedixim kimyasalları alın le welleh topraxlarımız bizimdir û bizim qalacax. Kürt xelki köklerini topraxa salmış, Önderligimizin fikir û felsefesi toplumsallaşmış ma qolaydır bunu qurutmak? Qanallar tv’ler wah û wah Türklüğün qehremanlığını anlatı de anlatı! Ne Türkmüş bir tek bizmi görmedik. Anlamadım ki! Haqlarını yemeyecexim alah û kerim yalan atmakta tek axız makine gibi uydurmaxta üstlerine yoxtur. Ha tabi axlaqsızlık, tecawız, xırsızlık, talanda da üstlerine yox buna da deyecek bişeyim yoxtur. Lê insan yine de diyir ma hema gram vicdan

û exlaq qalmamıştır. Nerde...Welleh qalmamıştır Kejê qalmamış. Wer asıl û kelim degerli yoldaşlar welleh benden söylemesi, siz siz olun bu türk qanallarını izlemeyin. İzledikçe axzımız bozulu u xılas. Bu topraxların savunucu gücü gençliktir! Bu topraxların doxal öz savunucusu gençliktir! Edî axx nerde o eski günler, nerde o eski gençliktir, nerde o dijmına kan qusturan gençliktir deyip yaqınacaxımıza ka hele bir qalqalım, sirkelenelim.

Dem u devran gelmiş bu çaqallara günlerini göstermenin zamanı çooqtaann gelmiştir. Kürt gençlixinin eskide kalmadixını, artık gösterelim ma daha neyi bekliyoruz? “Hele siz bekleyin u görün” gibi sloganlarda welleh moralımıxi çooq u çooq bozi. An yapacaxsın, an yapmayacaxsanda demeyecexsın. Sözde radiqal olup, pratikte pasif u edilgenlik yaqışmi bize. Ma artık neyi bekleyecexiz, welleh öz eleştiri pozisyonundayız dijmın qapıya dayanmadi ma gormirek qapıdan geçti. Buna asla u asla izin vermemelidik. Bakurlu gençler olaraq, mana Bakur en belirleyici alanımızdır.

Mana bu çetelerin örgütlendixi alan Bakur’dur. Mana bu zihniyetin çıkışı orasıdır. Orada cevap verirsek, ma qalqıp cesaret edebilecek Rojava’ya işgal saldırısında bulunsın. Varlığımız bile ona qorki salmalı. Evler bize haram olsun, oqullar bize haram olsun demeliyiz. Kepenkleri qapatmalı û sokakları terk etmemliyez. Kayyım döneminde nasıl ki sokaklar bizimdi. Şimdi de her gün, her saat bizim olmalıdır. soqaklarda olduxumuz muddetçe dijmın qorkacaxtır. Sendrom yaşattırmalıyız. Evlere girdiximiz an, ma görmiyax yaqalanıyax, tutuqlanıyax. Savunma pozisyonundan çıqalım u saldırıya geçelim. Ancax bu şekilde qazanan bizler olacaxız, qazanan Kürt xelkının yiğit u direnişçi kadınları, gençleri olacaxtır. Vakit yox, qaybedeceximiz bişey yox. Beklemex

ölümdür, beklemex değersiz u onursuz düşmektir. Bizi affetmeyecex bir tarihi qebul etmeyex u edi serhildana geçmenin tam u tam zamanidir. Kaybettiximiz zamanların öz eleştirisi de, vurduxumuz faşist sayısı belirleyecex, yani diyirem faşistlere olümm olümmm !!!

**Savunma
pozisyonundan
çıqalım u
saldırıya
geçelim!**

EY YOLDAŞLAR GÜZELİ

Sana baktığımda
Ey yoldaşlar güzeli
İnsanların simalarını toplar
Dünya özgünlüğünde
Sana katarım yeniden

Bu simalar ki
Evrenin her bir yanında
Kara aynaların karşısında

Her yıldız gibi
Labirentler açan
Aynalarla ışınlarını
Yeniden yaymak için
Dağılan
Ve yeniden evrenin
döngüsünde
Bir olan
Simlerini diğer yıldızlara
Dost dost
Ve bir o kadar amansızca
Yayan
Ve yeniden sen gibi
Yıldız olanlar gibi
Seni yaşarım ben
İnsan insan dökülürken evrene
Yıldız yıldız tüm dünyayı
Yaşayan olurum

-STÊRK AMED

**RONAHI'NİN İSYANI İLE
ASYA'NIN FEDAILİĞİ İLE
ÖNDER APO'NUN SELAMI İLE
GENÇ KADINLAR
ZAFERE KİTLENİYOR**

